

Mijn man is een voddenpop

Hilarisch blijspel in drie bedrijven

Fons vinck

Mijn man is een voddenpop

Monniek heeft van een zigeunerin een levensgrote pop gekocht op de rommelmarkt. Stel u haar verbazing en ontsteltenis voor als deze pop begint te praten. Bovendien blijkt het de stem van haar overleden man te zijn. Zijn ziel doolt rond omdat hij samen met Scheef Lowieken geld heeft achtergehouden van een zigeunerin. Ze hebben namelijk een tuinkabouter van haar gekocht en Lowieken heeft die thuis laten vallen. Tussen de brokstukken vinden zij een enveloppe met een dik pak bankbiljetten. Zolang dit niet terug is bij de wettige eigenaar, zal zijn ziel blijven ronddwalen. Johnnie, de niet zo snuggere zoon van Monniek moet dit oplossen. Hoe dat allemaal goed moet komen is zeer de vraag. Het wordt een kluwen van jewelste en de chaos is niet te overzien.. In elk geval staat dit hilarische gedoe borg voor puur amusement en zullen de lachsalvo's niet uitblijven.

De “dramatische” cast!

Monniek   Temperamentvolle huisvrouw die zich niet laat intimideren.

Johnnie   Haar niet zo snuggere zoon die het moet oplossen

Trees   Haar moeder

Paulien   Diens vriendin

Andre   Haar “overleden” man

Scheef Lowieken   Zijn vriend.

Stem van Andre

Stem van Scheef Lowieken

De tekst is te verkrijgen bij de auteur:

Fons.vinck@telenet.be

De rechten zijn te betalen via Sabam

De auteur wou graag ingelicht worden over de eventuele opvoeringen

Mijn man is een voddenpop

1

(Op het podium zit in de hoek een levensgrote pop in de zetel. Er staat een salontafel met daarop een telefoon. De telefoon rinkelt. Het duurt een tijdje eer Monniek opkomt met vuilzak. Het lijkt wel of haar haar is "ontploft". Verder lijkt ze wat op "Ma flodder")

Mon. *(Tot publiek)* En er moet hier niemand niet opnemen he zeg. Ook niet van de rapste zeker madam? *(Neemt op)* Hallo. ..ZEG WAAR ZIT GIJ? Mijn hutsepot is gereed he.

Als ge nog lang weg blijft komt een vel op...Hoe ge zijt gevallen? Waarom moet gij nu vallen allez? Dat heeft u niemand gecommandeerd....Uw wiel van uw velo is krom? Wat steekt gij allemaal uit?

...Tegen een muur gereden? Had ge hem niet zien staan misschien? Was er geen plaats nevens?..

Een hond die de straat overstak? En wat is er aan die hond?..Ha, nog een chance. Ochere dat beest... Ha , hij kon weer lopen....Hoe ik vraag niet wat er met u is..

Een kapotte knie... En een bloedneus ? Is 't alles?...Wablieft? Hoe kunt ge nu een schoen kwijtraken? Weet gij wel hoeveel dat kost ? Ik heb juist een nieuw paar schoenen gekocht in Teleschop. Weeral zeven euro naar de vaantjes....Zeg maak dat ge thuis zijt of ge hebt geen eten. En zie maar dat gij uw schoen vindt.

(Legt neer)

Zie ik zou van die kleine iets krijgen. Dat kan nu nooit eens op tijd thuis zijn.

Het is altijd iets. Gevallen met zijne velo, is dat nu een reden om zo laat naar huis te komen?

Maar die schoenen,dat is wat anders.

(Op dit ogenblik horen we een stem uit de ruimte zeggen : " ZE IS WEER BEZIG." Ze schijnt van de pop te komen.

Monniek merkt er niets van. Ze denkt dat het uit de zaal komt.)

Mon. Wablieft? Wie zegt dat daar? *(Ze komt naar beneden en speurt de zaal in.)*

Meneer, als ge commentaar hebt zeg het tegen mij he...ha nee, denkt ge dat ik doof ben misschien...En wie was 't dan wel?...Enfin om verder te gaan over onze Johnnie, die zit nog in zijn puberteit denk ik. Hij zit er al tien jaar in.. En zijn school! Eerst heb ik hem naar *(Noemt enkele onderwijsinstellingen, maar steeds naar een lager niveau afzakkend.)*...dan naar....vandaar naar....Dan wou hij coureur worden..

't Zou nog al een coureur zijn, hij kan zich nu nog niet recht houden. Allez, tegen een muur gereden. Wie doet dat nu?

Nu wil hij gaan studeren voor beenhouwer. Na een week is hij al zijn vingers kwijt.

Daarbij, hij kan geen bloed zien. Gisteren moest hij patatten schillen en hij had zich gesneden. Zo een klein sneetje. Valt hij toch niet flauw zeker.

Stem Zagen, zagen, zagen. (Snurkt)

- Mon. *(Tot publiek)* Zeg, zal 't gaan ja? Dat is nu al de tweede keer dat ge mij onderbreekt he. Als het u niet interesseert, ga dan naar huis en amputeert de mensen niet.
- Stem Ambeteren wilt ze zeggen
- Mon. Ge hebt nu toch altijd van die gestemannen die zich moeten laten opmerken. *(Tot de zaal)* VINDT GE 'T PLEZANT JA?
- Stem Laat de mensen gerust.
- Mon. Nu begint het mij tegen te steken. WIE WAS DAT?
(Iemand van uit de zaal reageert. Desnoods iemand uit de groep.)
Wablieft? Die pop? Ja madam (of meneer) Nu moet gij u toch eens laten nakijken.
Drinkt gij niet wat veel? Die pop. Die heb ik wel gekocht op de rommelmarkt. Van een oud madammeken. Ik denk dat het een Marrokaanse zigeunerin was. Allez, zij had toch een hoofddoek op haar hoofd. Een boerlala, of hoe noem je dat?
- Stem Een burka.
- Mon. Mercie ... *(Ze kijkt rond)* ... Kwam dat nu toch van daar?... Straks werd ik zo zot als gij. *(Gaat voor pop staan)* Dat is nu toch belachelijk.... dat kan niet. *(Wendt zich weer naar publiek, met de rug naar de pop.)* Ik mag zo veel medicamenten niet meer nemen. Ik ga me liever een druppel uitgieten. *(Giet zich een druppel in.)*
- Stem En dat zou jij ook beter zo laten. *(Ze schrikt en proest alles uit)*
- Mon. Pardon ? *(Ze kijkt rond)*
- Stem En uw sigaretten ook.
- Mon. *(Tot publiek)* Jongen laat me gerust... *(Ze kijkt verschrikt naar de pop.)*
Ik ben aan 't dromen. Ik lig in mijn bed. Dat kan niet anders. Dat is weer een nachtmerrie. *(Tot publiek)* Gij zijt hier allemaal niet echt.
- Stem *(Niest)* .
Monniek vlucht met een kreet onder tafel. Dan herstelt ze zich en richt zich trillend op haar benen tot de pop.)
- Mon. Hebt, hebt ... gij..daar genaasd..genozen? *(Ijselijke stilte. Plots rinkelt de telefoon. Met een kreet vliegt ze de zaal in en zet zich bevend op de schoot van een toeschouwer)*
Wilt gij eens opnemen alstublieft? Ik durf niet. Nee? 't Was te peinzen. Hier sta je voor alles alleen. *(Ze neemt met een bevende stem telefoon op)*
Hallo..Ha gij..Johnnie.. Heu, niets niets, ..mijn stem? Een valing. Kom direct naar huis. Ik zit hier met een sprekende pop....NEE IK HEB NIET GEDRONKEN! MAAK DAT GE HIER ZIJT. 'T IS DRINGEND! *(Legt neer)*

Ha maar wacht eens. Hij heeft mij weer liggen. Hij doe niets anders als grappen uithalen. En ik loop daar altijd in. Dat ik daar niet aan gedacht heb. Sprekende pop. Hij zal lachen als hij thuiskomt. Hij heeft waarschijnlijk weer één of andere truc uitgehaald met mijn telefoon. Hij doet niet anders dan prutsen met elektrische dingen. Hangt hier geen draad? *(Ze zoekt achter de pop)*
Hoe heeft hij dat weer gearrangeerd? Zo een onnozele voddenpop van honderd jaar oud die kan spreken allez.

Stem Hela, wat op uw gemak he madam.

Mon. Ja maar manneken, maar nu hebt gij mij niet meer liggen hoor. Stop nu maar met uwe zever. Ik had die pop beter naar het containerpark gedaan.

Stem Dat is er over. Nu ga je wat meemaken.

(Er steekt een onweer op en het dondert. Het wordt half duister. Plots verschuift er een stoel. Men kan dit doen door bv een visdraad of nylondraad te spannen aan een poot van de stoel. Van achter de coulissen trekt men aan de draad. Zo kan men dat ook doen met een kledingstuk dat aan een visdraad is bevestigd. Dit wordt dan naar omhoog getrokken. Enfin mits een handige regie ingreep moet dit lukken. Verschrikkelijke kreet van Monniek. Ze trilt over haar hele lichaam. Dan kruipt zij onder de tafel.)

Mon. HEEEEELP! Een spre spre sprekende pap, pip, pop.
(Ze haalt een revolver en vliegt er het podium mee op)
Ik schiet u omver he. Ik snij u in stukjes en ik vul u op voor een kussen.
Maar nee,want daar wil ik mijn hoofd niet opleggen

Stem Ge moet u daar eens bezig zien. Onnozele trut. En die revolver zal niet helpen. Ge hebt mij kwaad gemaakt. Gij zijt geen sjiek verandert. Altijd vliegt gij voor 't minste uit uw vel.

Mon. Wat weet gij daar nu van stukske aaneen genaaide voddenpop? *(Gooit revolver op tafel.)*

Stem Zoekt ge weer ambras? 't Is gelijk op de bureau als ge een hete tas soep over uwen baas zijn hoofd hebt gegoten. En hij mocht dan nog geen tomatensoep .De mens zijn hoofd was zo rood als zijn soep.

Mon. Hij heeft altijd een kop lijk een raap gehad.

Stem Zijn haar was ook verbrand.

Mon. Zijn hersens toch niet. Spijtig genoeg. Die struisvogel had een pik op mij. En...
(Ze stopt) Maar hoe weet gij dat?

Stem En die keer dat ge uwe eigen zoon met zijn hoofd in een emmer cement wou steken. Ge had dat gezien op t nieuws en ge vond dat toch zo tof.

Mon. HOE WEET GIJ DAT?

(Stem uit de zaal : “’t is misschien uwe man die weer gekomen is”)

M.en St. MOEI ER U NIET MEE!

Mon. Ge hebt altijd van die mensen die zich moeien in een ander zijn huishouden.

Stem Gij hebt niet anders gedaan.

Mon. *(Tot de zaal)* Ge zult nog gelijk hebben ook. “Is precies of dat ik mijn halve trouwboek hoor. Allez, rouwboek zou beter zijn want ik heb er niets anders dan miserie mee gehad

Stem En toch zijn er toffe momenten geweest.

Mon. Surtous als ge met een stuk in uw kraag naar huis kwam. MILJAAR IK STA HIER MET DIE ONNOZELE POP TE BABBELLEN! En ik denk dan nog dat ’t mijn man is.

Dat is zeker een nachtmerrie. Zie als ik naar *(bekend tv programma of bv)* gekeken heb, droom ik altijd over spoken. En van die *(Bv)* moet ik altijd plassen als hij op tv geweest is. Dan kan soms half drie s’ nachts zijn. En ik moet al die trappen af want ik slaap op een zolderverdieping. Ge moet mij eens naar beneden zien strompelen

Ha madam heeft dat ook. Gij hebt dat misschien als uw man ligt te snurken. Want dat is ook ambetant hoor. Ik heb dat jaren meegemaakt met mijne André. Als hij op zijn rug lag was dat precies een grasmachine . Maar dan één van die goedkope die van tijd eens keer blijven hangen Brrr brr.

StemM Denkt ge nu dat ge plezant zijt?

Mon. Ha ge zijt daar ook nog. Oei? ’t Zal nog echt zijn.
Maar.. Dat is toch de stem van mijne.. Gij zijt toch niet...

Stem Eindelijk, ze heeft het door.

Mon. Maar hoe...Dat zijn hier toch geen trukken van de foor he? Gij zijt echt?
Ik heb nooit in die dingen geloofd maar nu...*(Ze knijpt in zijn arm)*
Dat mag ook eens gewassen worden.

Stem Ga je nu luisteren? Ik zal ’t u uitleggen.

Mon. Maar gij zijt al een jaar dood. Ik heb mij die avond een goeie whiskey uitgegoten omdat ik van u vanaf was. Ik stond aan uw sterf bed en ge zag er nog even zat uit als de avond er voor.

Stem Luister, ik mocht nergens binnen als ik gestorven ben . ik dacht dat ik direct naar de hemel zou gaan.

Mon. Daar moesten ze nogal lachen zeker.

Stem Maar wacht nu eens, ambetante kiek.

- Mon. Ge gaat er weer niet aan beginne he. Daarbij gij zijt hier illegaal in 't land. Stuksken allochtoon.
- Stem Mag ik verder gaan ja?
- Mon. Ja, doe maar, ik zal zwijgen.
- Stem 't Ware te hopen. Hewel, ik mocht daar niet binnen in de hemel, dus ik naar 't vagevuur.
- Mon. En daar moesten ze u ook niet hebben.
- Stem Nee, dus schoot mij niets anders over dan de hel. Maar daar zeiden ze dat ik weer moest solliciteren om in de hemel binnen te geraken. Ik moest hier nog iets goed maken. dan zou ik pas toegelaten worden anders blijf ik hier rondzwieren.
- Mon. En wat moest ge goed maken?
- Stem Wel, luistert. Een week voor dat ik gestorven ben had ik iets gedaan..
- Mon. U zat gedronken.
- Stem Ik heb wat uitgestoken samen met...
- Mon. Scheef Lowieken, dat weet ik.. Hij was even zat en hij heeft hier een fles gepakt en uitgedronken. Hij dacht dat het bier was, maar 't was zeepsop. Ik kwam thuis en hij stond hier blaasjes te maken. Ik dacht dat hij een attaque kreeg omdat 't schuim op zijn mond stond.
- Stem Wacht, ik zal het u allemaal vertellen. Maar ik verwittig u, kom er niet tussen. Ik laat u een stukje zien uit het verleden.
- Mon. Ge gaat mij toch niet zeggen dat gij hier weer gaat rondlopen?
- Stem Voila, ge begint al. Ik zal voor ene keer uw mond moeten dichthouden, anders gaat ge nooit weten waar het over gaat. Het is een gesprek tussen Lowie en mij. Als gij er wilt tussen komen zal geen van de twee u horen of zien.
- Mon. Gij gaat mij doen zwijgen? Dat is hier mijn huis en ik zeg en doe hier wat ik wil en gij gaat mij niet tegenh...
(Er volgt een fluittoon. Zij wil nog wat zeggen maar er komt inderdaad geen geluid meer uit haar mond. In de nu volgende scène wil zij af en toe tussenbeide komen maar zonder dat wij haar horen. Wel gaat haar mond open maar de woorden sterven uit.)
- Stem Dat zal beter zijn. En nu ga ik u vertellen wat er twee jaar geleden gebeurd is. Wij waren iets gaan drinken op de rommelmarkt terwijl gij bij uw moeder waart..
(Het licht wordt zwakker of de scène krijgt een andere tint. Andre en Scheef Lowieken komen binnen. Scheef Lowieken loopt een beetje scheef omdat hij hinkt

zonder te overdrijven. Ze zijn wat in de wind, maar niet dronken. Mon. reageert af en toe verbolgen..)

- Andre Lowie, wij hebben chance he met die koop op de rommelmarkt Ik had die madam nogal liggen met haar schilderij.
- Lowie Die vrouw met die loense ogen. *(Andre haalt schilderij uit plastiek zak.)*
- Andre Ons Monniek zal content zijn. Zij heeft die domme pop gekocht, maar zo een schilderij is veel meer waard.
- Lowie Of dat ze content zal zijn met die blote trien, dat weet ik nog niet.
- Andre Maar dat is kunst jongen. Wie weet is dat niet van één of ander grote meester. *(Ze bekijken het schilderij)*
- Lowie Ze trekt wat op Veronick De Cock *(Of een andere babe)*
Zij vroeg eerst twintig euro en gij hebt ze voor vier euro gekregen.
- Andre Ik zeg tegen ons Monniek dat ze vijftig euro gekost heeft.
- Lowie Zeg, kijk eens hier. *(Haalt een beeld van kabouter uit tas.)*
- Andre En dan moest gij nog die kabouter nog meepikken ook. *(Ze gieren het uit)*
Wat kunt gij daar nu mee doen allez. Ge hebt chance dat zij 't niet gezien heeft.
- Lowie Voor de kick he jong. Om eens te zien of ik dat nog kon. Het is een sport als een ander. Ik ga dat in mijn hof zetten. Zij kon dat toch niet meer verkopen.
- Andre Ik heb haar wel ondertussen aan de praat moeten houden he. Daarmee zat ze naar mij te kijken.
- Lowie Ze keek alle kanten op denk ik.
- Andre Ik denk dat het haar niet veel kon schelen. Ik denk dat zij blij was dat zij er van af was.
Allez, ga hem maar in uwe hof zetten. Straks komt Monniek naar huis.
(Lowie gaat weg en we horen het breken van een beeld)
MILJAARDE, MILJAARDE!
- Lowie *(Achter)'t* Is niet waar he. Mijne kabouter.*(Weer op met de stukken van het beeld.)*
Zou je daar nu geen diaree van krijgen?
- Andre Zeg jongen, ge moet daar niet mee inzitten.. Ge hebt er geen centiem aan uitgegeven.
- Lowie Dat wil niet zeggen. Hoe lomp kunt ge nu zijn.
- Andre Ga je nu eens op houden met zagen. Ge kunt hem toch aan elkaar lijmen.

- Lowie Ik kan daar niets meer mee doen he slimmen. Bekijk dat nu eens.
- Andre He, er zit iets in. *(Hij haalt een enveloppe uit de brokstukken.)*
- Lowie Misschien een brief van haar lief.
- Andre Of een lot van de loterij. *(Hij maakt de enveloppe open en haalt een pak bankbiljetten uit.)* Kijk eens. WAT IS..?
- Lowie Amai, dat is een pak geld. Tel eens.
(Terwijl Andre het geld telt komt Monniek kijken.)
- Andre Vijfentwintig duizend euro.
- Lowie Van wie zou dat zijn?
- Andre Nu is t' van ons he Lowie.
- Lowie Meent ge dat nu?
- Andre Natuurlijk. Maar mijn vrouw mag dat niet weten. We moeten dat geld wegsteken.
- Lowie Op de bank zetten.
- Andre Zijt ge nu op uw kop gestuikt? Ze gaan zich daar afvragen waar we dat plots gehaald hebben. Nee, nee, we gaan daar van profiteren. Elke dag ons pintjes, naar de grote matches gaan en misschien laat ik mijn vrouw zitten en vliegen we naar Hawaï voor een paar weken. *(Mon. is woedend en praat zonder dat we haar verstaan. Ze gesticuleert en wil uithalen naar Andre, maar krijgt plots een "kramp" in haar arm.)*
- Lowie Ja maar wat gaat ze daar van zeggen als we weer komen?
- Andre Dan kan ze tegen haar eigen wat zagen. En als we weerkomen brengen we haar een souvenir mee, een Hawaïaans strooien roksken en een chique krans.
- Mon. *(Loopt heen en weer met revolver. Het schot klinkt oorverdovend, maar zonder resultaat. De twee mannen zetten hun conversatie gewoon verder.)*
- Lowie Zouden we dat toch niet aan die madam weergeven? Ik ben daar niet gerust in.
- Andre Allez Lowie, dat mens weet daar niets van.
Ja, ik hoor mijn vrouw komen. Maak dat ge weg zijt en pakt dat mee.
- Lowie Ja maar waar moet ik dat steken?
- Andre In die schilderij. Daar zal niemand dat zoeken. Vooruit, weg, weg. *(Hij duwt Lowieken het geld en de schilderij in de hand en beiden af. Het licht weer gewoon. Monniek zit geslagen maar woedend weer in de zetel)*

En toen kwam jij binnen.

Mon. ZIJT GIJ NIET BESCHAAMD? Een chance dat ge dood zijt of ik had u vermoord.

Andre Daarmee weet gij nu alles. Als gij er kunt voor zorgen dat dat geld weer bij die madam komt zal ik rust vinden.

Mon. Kunt gij dat zelf niet?

Stem Gij stomme geit. Ik kan hier toch niet uit die pop komen gestapt?

Mon. Nee en 't is maar best ook. Daarbij gij hebt ook twee linkerhanden. Ik heb u nog gevraagd om onze dakgoot proper te maken want er lagen zeker tien kilo bladeren in.'t Was de laatste keer dat ik u iets gevraagd heb.

Stem Natuurlijk was 't de laatste keer. Ik ben van dat ladderken gevallen.

Mon. Ladderken. Ladderzat waart ge. Ik heb gezegd dat ge naar beneden moest komen.

Stem Gij stond aan dat ladderken te schudden en ik ben er afgevallen met mijn hoofd in uw emmer zeepsop.

Mon. Ik was mijn ruiten aan 't kuisen en uw ladder stond in de weg.

Stem En daarom moest ge dat verzetten terwijl ik er op stond. Ik ben gestikt in het zeepsop van den Aldi (*Of een ander grootwarenhuis*). Enfin, die madam van de rommelmarkt zei dat ze mij terug bij u zou brengen

Mon. Wacht als ik die tegenkom.

Stem Er is iemand die mij kan helpen zei ze. Iemand moet bij Scheef Lowieken dat geld weer halen en aan dat mens weer geven..

Mon. En wie zal nu zo onnozel zijn om zich daar mee bezig te houden?

Stem Dat weet ik nog niet. Gij misschien of misschien iemand uit de zaal hier.

Mon. Gij zijt zeker zot. Kijk, dat zijn knappe gasten die hier zitten . Allez behalve die paar kokosnoten daar. Misschien die daar met zijn haar in zijn ogen. Ik ken die. Hij loopt daar altijd rond met zijn broek afgezakt tot op zijn knieën.

Stem Kunt gij niets beter vinden?

Mon. Luister he vriend, voor mijn part blijft ge maar rondzwieren in de ruimte tot als ge er draaierig van wordt. Daarbij ge zijt altijd al een draailoze geweest.

Stem Ik zal u dwingen om iemand te vinden of zelf te doen.

- Mon. Hij is daar weer. *(Gaat naar de pop en houdt ze onderste boven)*
Moet u ook eens met uw kop in de cement steken?
- Stem Dat doet mij niets onnozele kip ZET MIJ TERUG WANT NU GAAT GE WAT MEEMAKEN!
- Mon. *(Zet pop terug)* En wat ga ik meemaken? Wat ga je doen ?
- Stem Wat Koning Boudewijn heeft meegemaakt.
(Er klinkt een leuk muziekje)
De jeuk speelt u dra parten
Ge zult staan krabben en staan scharten
Want uw rug begint te jeuken
Al zijt ge in uw bad of bed of in uw keuken.
- Mon. AAAAI ZO JEUKEN! Wat is me dat? *(Ze begint verwed te krabben)*
Hoe komt dat nu? HOOOOOO en t' houd niet op
Moest er nu eens iemand op mijn rug kunnen krabben.
(Ze kijkt hulpeloos de zaal in en begeeft zich naar een toeschouwer. Het mag eventueel iemand van de groep zijn. Eventueel vraagt ze hem op het podium)
Ai meneer, wilt gij eens op mijn rug krabben alstublieft. Ik kan het niet meer uit houden.
(Ze smeekt en geeft dan de richting aan waar het jeukt.)
JA HIER...NEE WAT MEER NAAR LINKS...LINKS HEB IK GEZEGD STOMMERIK...
EN JAAAA JAAA DAAR JAAA! NEE MEER NAAR ONDER JAAA...
DAT DOET DEUGD! NIET TE VER NAAR ONDER HE....MERCII LAAT MAAR. Bedankt he *(Het jeuken stopt)*
- Stem Hebt ge uw les nu geleerd?
- Mon. Luister, ik wil u helpen op één voorwaarde, dat is dat ge hier niet weer komt wonen. Ik heb genoeg afgezien.
- Stem Nu niet overdrijven he. Zijt ge die toffe dingen vergeten als we op reis gingen en zo? Alleez, we waren naar de Dominicaanse republiek geweest.
- Mon. Ja waar ge met de meisje van de bar zat te flirten.
- Stem Zeg , 't was vakantie he. Wij hebben daar toch gedanst. Die tango,amai.
- Mon. Zwijg er me van, mijn tenen zagen er s' anderendaags nog blauw van.
- Stem Laat ons dat nog eens doen.
- Mon. Dat ziet ge van hier.
- Stem Ge vergeet zeker dat ik nu over magische krachten beschik?
(De muziek zet in. Het is inderdaad een soort flamenco of Argentijnse dans. Monniek voelt zich door onbekende krachten naar de pop toegerokken. Ze

neemt de pop als in een waas en zet met hem de dans in. Het wordt een komische bedoening. Rode belichting. Dan stopt de muziek en het licht wordt gewoon)
Zeg, ik zie daar precies iemand zitten met wie ik zou willen verder dansen. Breng mij eens tot daar.

(Monniek brengt hem de zaal in en kijkt rond. Dan gaat zij hem afzetten bij een meisje of vrouw en nodigt haar uit om ermee te dansen. De muziek start weer . Het hangt er nu van af hoe deze vrouw gaat reageren. Desnoods is het iemand van de groep. In ieder geval moet ze met de pop verder dansen. Mon. vraagt applaus. Dan gaat ze de pop weer halen en zet ze terug in de zetel..)

Stem Zie daar heb ik van genoten. Hoe noemt dat madammeken? *(Tot dame in de zaal)*

Mon. *(Die weer zichzelf is)* Dat is nu gelijk. En laat mijn publiek gerust.

Stem Ge zijt jaloers he?

Mon. Ik jaloers? Vergeet het. Ze mag u hebben. Ja maar als ge wilt zal ik u op haar schoot zetten he.
(Ze voegt de daad bij het woord en "hangt" de pop over een dame in de zaal. Waarschijnlijk zal die de pop direct teruggeven aan Mon. die ze terug zet.)
Zie je nu? Ze wil u niet.

Stem Spijtig dat ze mij vroeger niet gekend heeft.

Mon. Nog al een chance voor dat mens.

Stem Nu is te veel. Wacht, Johnnie is op komst.

Mon. Hoe weet gij dat?

Stem Omdat hij aan de deur staat en nu binnenkomt.

Johnnie *(Op met een krom voorwiel van een fiets. Hij ziet er gehavend uit. Hij heeft een blauw oog. Hij loopt op één schoen. Johnnie is een snul en zo ziet hij er ook uit. Hij kijkt altijd verbaasd de wereld in. Hij heeft trouwens een blonde pruik die kaarsrecht omhoog staat van de gel.)*
't Ben tekikke.!(hij staart verbaasd en met de mond open naar het publiek. Vanaf nu zal de pop niets meer zeggen. Hij spreekt heel traag.)
Ge hebt zo veel bezoek.

Mon. Ha , eindelijk. Hoe ziet gij er nu uit?

Johnnie Maar maken, ik heb toch gezegd dat ik gevallen ben? En ik ben één van mijn gelakte schoentjes kwijt. Dat was nogal een pataat hoor, vlak in een plas.

Mon. Ja 't Is al goed. Zet u neer want ik moet u eerst iets zeggen.

Johnnie Ja maar mag ik mij eerst niet gaan wassen?

- Mon. Zet u zeg ik. (*Johnnie zit op stoel en doet zijn schoen uit. Dan tot pop*) Hewel?
Moet ge niets zeggen?
- Johnnie Wat zou ik moeten zeggen?
- Mon. Ik ben tegen u niet bezig. (*Weer tot pop*) Zijt ge stil gevallen? (*Lange pauze. Johnnie snapt er niets van en zit rond te kijken*)
Zeg nu eens iets. (*idem*)
- John. Ma? Is er hier nog iemand?
- Mon. Zeg dan tenminste goeien dag.
- John. Goeiendag.
- Mon. Dat was niet tegen u maar tegen hem.
- John. (*Die er steeds minder van snapt*) Ha ja, tegen hem ja, ja,ja.
- Mon. Luister Johnnieken, niet verschieten, maar die pop daar, dat is uw vader.
- John. Ha, dat is mijn vader. (*Hij staat recht en gaat voor de pop staan en steekt hand uit.*) Dag vader....Hij zegt niets.
- Mon. Hij zal subiet wel iets zeggen als ik hem dooreen zal schudden. (*Ze voegt de daad bij het woord. In een woedeaanval neemt zij de pop bij de keel*)
DOE UW MOND OPEN ZEG IK!.....
- John. Hij kan niet spreken.
- Mon. Waarom niet?
- John. Omdat ge zijn keel toe nijpt.
- Mon. Voila. Altijd tegendraads. (*Tot pop*) Zo zijt gij altijd geweest. Ge wilt dat ik mij belachelijk maak he?
- John. Maken, wil ik de dokter bellen?
- Mon. NEE GE MOET DE DOKTER NIET BELLEN! (*Herstelt zich en neemt John apart. Ze fluistert*)
Luistert Johnnie, dat is een sprekende pop.
- John. Allez jong. 't Is niet waar he?
- Mon. Dat is de geest van uw vader die weer gekomen is.
- John. Zo ineens? Hij was toch dood?
- Mon. Ja maar nu is hij weer gekomen. Hij zit in die pop.
John. (*Voelt aan haar voorhoofd*) Ge hebt koorts he?

- Mon. *(Nog steeds fluisterend)* Nee, ik heb geen koorts. Hij kan spreken maar nu wil hij niet meer.
- John. 't Is al zijn leven een dwarse geweest. Hij had iets tegen mijn vriendje ook.
- Stem Een janet aan een koordje. Precies Pinnocheo
- John. Pa ge zijt weer bezig met... PA! *(Dan pas realiseert hij zich dat De pop gesproken heeft. Ze schrikken allebei. Vooral Johnnie " huppelt " van hier naar daar. Het lijken eerder spastische danspasjes. Hij wil zich op een stoel zetten, maar dat schijnt niet te lukken omdat het beven niet ophoudt. Hij mag er dus een show van maken.)*
- Mon. Eindelijk. Hebt ge 't nu gehoord Johnnie?
- John. Ikikik peins dat ik moet overgeven.
Maken, ik denk dat ik een hersenschudding heb van te vallen.
Ik hoorde precies een ezel balken.
- Mon. Nee Johnnie, dat was uw vader. Maar ze trekken op mekaar.
- Stem Wilt ge nu eens ophouden? *(Johnnie dondert van zijn stoel en wil wegkruipen)*
HIER BLIJVEN! *(Johnnie blijft stokstijf zitten op handen en knieën.)*
Zet u neer en luistert. Alle twee *(Johnnie op stoel. Mon. blijft staan.)*
Gij hoort niet goed zeker? Zet u neer.
- Mon. Als ge denkt dat ge met een zotte te doen hebt, vergeet het dan maar.
Ik ben uw meid niet he.
- Stem Zitten zeg ik. *(Mon. wil nog tegenspartelen maar wordt op een mysterieuze manier wordt ze gedwongen om te zitten. Ze reageert als een robot Eventueel muziekje bij.)*
't Is toch waar. met wie kwam hij naar huis? Met een Jean- Clood. Die naam alleen al. Jean – Clood.
- John. En dat was Jean Claude en niet clood.
- Stem Clood of claude.
- Mon Jean -Cloodje was een treffelijke jongen.
- John. Maken, dat was dan toch mijn pa? Ik hoorde precies zijn stem. En hij was precies nuchter. *(Tot pop)* Zeg pa...Ik zeg nu pa tegen die ..die..
- Mon. Ik heb u toch gezegd dat hij in die pop zat?
- John Maar dat kan toch niet. Zijn we nu alle twee zot aan 't worden?
IS ER EEN DOKTER IN DE ZAAL?
(Hij valt in zwijm op de grond)

- Mon. JOHNNIE! JOHNNIE! Zie je nu wat ge gedaan hebt.
- Stem Hij is altijd een slappe janus geweest. Als hij een film gezien had waar er in gevochten werd kroop hij bij max in 't hondenkot.
- Mon. Help mij liever om hem in de zetel te leggen. (*Ze probeert Johnnie op te tillen maar slaagt daar niet in.*)
- Stem Hoe moet ik doen?
- Mon. Zie voila, als er iets moet gedaan worden staan uw poten ook zo he?
- Stem Vraag het aan iemand in de zaal he zeg.
- Mon. Ik zal wel moeten want alleen krijg ik hem niet in die zetel. Ik zal het eens vragen. (*Komt in de zaal en vraagt aan iemand om te helpen, desnoods aan twee man. Ze leggen Johnnie met veel poeha en show in de zetel.*) Bedankt he. (*Eventueel applaus voor de twee mannen*)
- Stem Geef hem een chocomelk. Hij zal er wel doorkomen.
- Mon. Maar jongen houd uw mond. Een nat washandje zie. (*Neemt kom en dompelt washandje daar in. Hij komt weer bij zijn positieven*)
- John. Ma? ..Oei, weet ge wat ik nu gedroomd heb?
- Mon. Dat dat stuk ongeluk van uw vader weer is.
- John. Hoe weet gij ..? NEE! (*Dreigt weer flauw te vallen maar Monniek vangt hem op En geeft hem een paar kletsen zodat hij weer op zijn positieven komt.*)
- Mon. Alstublieft, Johnnie, niet weer he. Anders moet ik die twee bodyguards weer halen.
- Stem Jongen ik moet u wat vertellen.
- Mon. Nu moet ge luisteren. Ge gaat wat horen. Uw pa heeft iets gepikt en daarvoor is hij gestraft. Maar 't geld ligt bij scheef Lowieken. 't Zit in een schilderij. Ze moesten dus eigenlijk bij hem zijn maar nu zitten ze hier bij de verkeerde. 't Is gelijk met 't koningshuis. Ze hebben Fabiola willen ontvoeren en ze hadden een kerstboom vast. En dan de commentaar van Wilfried Martens : “ Dat is niet evident hein”. (*Imitatie van W. Martens*)
- Stem Ja wat is 't? Gaat gij het uitleggen of ik? Met uw zever altijd.
- Mon. 't Is al goed maar trek het niet te lang want mijn eten staat op en mijn moeder komt op bezoek.
- Stem Dat meent ge niet. En ik kan niet weglopen.

- Mon. Dus ge kunt zien dat ge zo rap mogelijk uw schop afkuint.
- Stem Ik ga mij haasten. Luister Johnnie. Ik zal het u rap uitleggen. Hier verder in de straat woont scheef Lowieken en die heeft geld gestolen van een kabouter.
- John. Geld gepikt van een kabouter? En wat zei die kabouter?
- Stem Ik wil zeggen een kabouter van die zigeunerin op de rommelmarkt .Weet ge over wie ik het heb?
- John. Jacinta
- Stem Juist. Dat is een envelop met geld en dat ligt bij scheef Lowieken. Als hij dat niet wilt geven moet gij proberen van dat te pakken zonder dat hij dat ziet.
- John. Dat is toch inbreken?
- Stem Nee, dat is voor 't goede doel Die enveloppe steekt achter een schilderij.
- Mon. Met een blote vrouw op. Uw pa was daar zot van.
- Stem Ja, 't is nu goed. Zou je dat kunnen Johnnieken?
- John. Waar woont dat krom Lowieken?
- Stem Scheef Lowieken. Hij woont vlak naast de beenhouwer.
- John. Ja maar is dat de linkse kant of de rechtse kant van de beenhouwer.
- Stem RECHTS! RECHTS!
- John. Ja maar 't is te zien van welke kant dat ik kom. Allez, als ik van bij ons kom en ik zet mij met mijn rug naar de beenhouwerij, dan is dat...
- Stem HET IS 'T EERSTE HUIS DAT GE TEGENKOMT!
- Mon. JA ZEG. GE MOET DAARVOOR ZO NIET ROEPEN.
- Stem Weet ge 't nu Johnnie?
- Mon. Als hij 't verstand heeft van zijn vader zal 't schoon worden.
- John. Ha maar dat kan ik he want ik ben naar 't VTI geweest (*Of een andere plaatselijke school*).
- Mon. Ja en de rest. En als ze hem daar betrappen terwijl hij inbreekt?
- John. Ja maar ik kan goed lopen he.

- Mon. En vallen ook.
- Stem Laat hem nu doen. Johnnieken, als dat lukt vind ik de eeuwige rust in het hiernamaals.
- Mon. Amen. En ge moet geen kaartje sturen met nieuwjaar he. Blijf maar waar ge dat zijt.
- Stem Ge zult mij nog missen.
- Mon. Ja? Uwe zatte praat zeker.
- Stem Ge moet naar uw moeder niet luisteren jongen. Gij zijt hier nu de man in huis en gij moet dat regelen Johnnie. Ik weet dat het afscheid u zwaar zal vallen maar ge moet om mij niet wenen. Hebt gij nog een vraag?
- John. Ja. Zijn we dan voorgoed van u vanaf?
- Stem Zo zou je 't kunnen noemen. Zouden we geen afscheid nemen?
- John. Ik ben direct weg. Zeg maken, wat ligt die revolver hier te doen?.*(Neemt revolver)*
- Mon. Laat dat liggen, dat is voor als uw vader weer tot leven zou komen.
(Er wordt gebeld) mijn moeder is daar.
- Stem 't Is niet waar he.
- Mon. Steekt die revolver weg.
- John. Waar moet ik hem steken?
- Mon. In de kast en haast u voor ik open doe.
- John. Er is hier geen kast.
- Mon. **POTVERDEKKE JOHNNIE! STEEKT HEM DAN IN UW BROEK!**
- John. Van achter of van voor?
- Mon. Van voor, in de film doen ze dat ook. *(Er wordt weer gebeld.)*
EN MAAK DAT HIJ WEG IS! IK MOET OPEN DOEN;
- John. En als hij dan afgaat in mijn broek.
- Mon. **DAT KAN GEEN KWAAD, ER ZIT TOCH NIETS IN!**
En u wil ik niet horen want ik geef u mee met mijn moeder. Ge kunt daar dan wat rondvliegen.
- Pop Dat meent ge niet.

- Mon. Ik meen het juist wel. Ge zijt verwittigd.
- Pop 't Is goed, ge zult mij niet horen.
- Mon. 't Zal best zijn. *(Er wordt nu dringend gebeld.)*
Ja zeg, alstublieft, ik ben niet doof he.
(Terwijl Monniek weg stormt staat Johnnie vertwijfeld met de revolver in de hand naar zijn broek te staren.
Hij gaat hem dan toch aarzelend en niet zonder schrik vooraan in zijn broek steken.
Dat mag even duren. Hij passeert met de benen gespreid Monniek die opkomt met Trees,(haar moeder) en diens vriendin Paulien. Deze kijken verbaasd naar de rare passen van Johnnie. Paulien is een excentrieke figuur met een rode bloem in het haar en haar kledij is navenant. Ze schijnt zo uit de showbis gestapt.)
- Pop *(Ziet Trees en Paulien binnenkomen)* Zeg dat 't niet waar is.
- Mon. *(Tot pop)* Houdt uw mond .*(Met veelbetekenende blikken naar pop.)*
- Trees Maar ik heb nog niets gezegd.
- Mon.. Heu? 't Was niet tegen u.
- Trees Tegen wie was het dan?
- Mon. Ik speel mee in 't toneel. Ik was mijn tekst aan het opzeggen.
- Trees Ha en wat is 't voor toneel? Een drama zeker?
- Paulien Allez Monniek en wat voor stuk is 't?
- Pop *(Fluistert)* Een groot drama.
- Paulien 't Was precies of ik nog iemand hoorde.
- Mon. 't Is een schoon toneelstuk. Ga zitten. *(Trees en Paulien gaan zitten)*
- Paulien Is 't een over de oorlog?
- Trees Heb je gisteren die film gezien over die geesten die weer komen?
Die madam haar man was gestorven en hij kwam s' nachts spoken.
- Monniek Moeder, wilt ge er over zwijgen Hij moest hier zeker iets goed maken?
- Trees Ha, hebt ge hem ook gezien?
- Mon. Ja, daarjuist.

- Trees Haha. Daar juist zegt ze . Ons Monniek ziet overal spoken.
- Mon. Ja en dan nog van die ambetante.
- Paulien Ai Monniek zo een lelijke pop dat gij hebt. Waar hebt ge die opgeraapt?
- Trees 't Is precies een die al dagen in de Dender (*Of andere rivier*) heeft gelegen.
- Mon. Ssst, zwijg, ik heb die gekocht op de rommelmarkt.
- Paulien Ha, ik dacht ze van de vuilkar gevallen was. (*Ze gieren. Pop kucht.*)
- Pop Hmmm. (*Mon. rent naar de pop, gaat er voor staan en kucht nog luider.*)
- Trees Zo een lelijke hoest Monniek. Ge moet eens naar de dokter gaan.
- Pop Daar gaat ze weer.
- Mon. (*Zingt het liedje van Clouseau.*) “Daar gaat ze.” Ha, ik ben aan 't oefenen voor 't feestje van de vrouwengilde.
- Paulien Ha, ga je optreden?
- Mon. Ja en ik moet mijn rol nog instuderen.
- Trees Ik heb onze Monniek nooit horen zingen of weten toneel spelen.
- Pop En wat gaat er nu met mij...
- Mon. (*declameert er boven*)Wat gaat er nu met mij gebeuren? Waarom.. laat je mij alleen? Ik ben....heu
- Paulien Allez doe voort.
- Mon. Ik moet de rest nog leren.
- Pop Maak dat ze hier weg....
- Mon. Ik ga die pop hier denk ik weg smijten. Ik kan er niet meer op kijken. (*Ze neemt de pop vast en wil er mee weglopen.*)
- Pop Pardon....
- Mon. (*Zingt van ADAMO : “Vous permettez mesieu...”*)
Ik ga koffie zetten.
(*Ze zingt dit ook. Ze zet de pop terug en verdwijnt dansend. De twee dames kijken verbaasd.*)
- Paulien Zeg Trees, een vraagsken. Zou Monniek ..zou ze aan de drugs zitten?

- Trees 't Is precies. Die doet niet normaal. En onze Johnnie, dat is ook niet juist. Hebt ge hem daar nu zien stappen? Ik denk dat hij aambeien heeft. Of een fistel
- Paulien Is Monniek vroeger als kind iets tegengekomen? Ze heeft precies een trauma opgelopen .
- Trees Niet dat ik weet. Verleden week kwam ik binnen en onze Johnnie zat te naaien. En zij zat sigaretten te rollen, van die stinkende. Ik moet er geen tekening bij maken zeker? Potverdekke, ze heeft eens een affaire gehad met die Michel.
- Paulien Michel van die louche café “De zevende hemel”?
- Trees *(fluistert geheimzinnig)* 't Schijnt dat die aan de drugs zat. Met wiet.
- Paulien Met wie?
- Trees Dat zijn drugs.'t Zal toch niet waar zijn dat ze met die labbekak weer aangepapt heeft. Wacht als ze weer komt.
- Paulien Nee, nee, je mag niet laten zien dat je er iets van weet. We moeten vriendelijk zijn en haar goed in 't oog houden. En op de één of andere manier te weten komen hoe dat zit. Zelf zal ze er niet over beginnen.
- Trees Dat is een goed gedacht. Doen of dat we van niets weten. Onopvallend langs onze neus weg vragen stellen.
- Paulien En naar haar pupillen kijken. Als die wit getrokken zijn is 't van dat.
- Trees Ja en onze Johnnie, daar is van tijd ook een hoek af.
- Mon. *(Weer op met dienblad waarop kopjes en koffiëkan.)* En dan is er koffie.
- .Paulien Monniek, er zit precies een vliegsken in uw oog.
- Mon. Ik voel toch niets.
- Paulien Ja wel, ik zie het zitten. Kom, ik zal het er uithalen.*(Ze gaat voor Monniek staan en “haalt” er iets uit. Ze doet teken aan Trees dat “het van dat is”.)*
- Mon. Laat eens zien.
- Paulien 't Is al weg.
(Dan hoort men een revolverschot. Trees gillend onder tafel. Paulien grijpt naar haar hart.)
- Mon. JOHNNIE! *(Stormt weg)* 't Is niet waar he. Zou hij iets geraakt hebben?
- Stem Ja. Vanaf nu noemt hij geen Johnnie meer maar Jennie.

- Mon. HOU UW SMOEL! JENNIE HEU JOHNNIEKEN! *(Ze rent in paniek de deur uit.)*
- Paulien *(Die het wel gehoord heeft en nu in alle staten is.)*Trees, is er hier nog iemand?
- Moeder Wablieft?
- Paulien OF ER HIER NOG IEMAND IS,
- Moeder Hebt ge iets gezegd? IK HOOR U NIET. VAN DAT SCHOT.
- Paulien JA IK WEET HET
- Moeder VAN DAT SCHOT
- Paulien IK WEET HET.
- Pop Zo doof als een pot.
(Paulien die dit heeft gehoord, loopt nu rond als gek en drinkt van fles.)
- Paulien Trees, hebt gij dat ook gehoord?
- Moeder Wat zegt ge?
- Paulien IK HOORDE IEMAND KLAPPEN. HIJ ZEI IETS VAN EEN POT!
- Trees Ja dat is hier een echt zottekot.
- Paulien Ik ben niet meer mee.
- Trees Ha't wc? Dat is langs hier.

(Monniek op met Johnnie. Hij hangt slapjes aan de arm van Monniek. Ze zet hem op een stoel en legt revolver op tafel. Paulien staart verschrikt naar de pop. Moeder kruipt van onder tafel.)
- Pop Zo een cirk.
- Paulien HUUUULP! 't Is daar weer. Ik moet drinken.
(Ze neemt fles en drinkt met lange teugen.)
- Mon. Paulien, dat is straffe cognac.
- Paulien 't Kan niet straf genoeg zijn. *(Ze wiebelt en valt neer B.O. en muziek)*
-

2

*(Monniek verzorgt Johnnie die op een stoel zit.
Hij ziet er niet uit. Hij heeft nu een blauw oog en heeft een windsel rond zijn
hoofd waar nog bloed is doorgesijpeld. Paulien ligt uitgeteld op de zetel.
Trees zit bij haar en legt een natte doek op haar hoofd.
Er speelt overdreven dramatische muziek.)*

Stem   Hoe is dat nu toch mogelijk. En doe die revolver daar weg. Hoe stom kunt ge nu zijn om een revolver in uw broek te steken en daarmee weg te lopen. Een die dan nog geladen is.

John.   Ja maar ik heb hem uit mijn broek gepakt binst ik aan het lopen was. En daarmee ben ik gevallen. Ik keek altijd naar beneden en daarmee had ik dat buskotje niet gezien. Ik daar vlak tegen. Met te vallen ging dat schot af.

Mon   Ge hebt toch niemand geraakt?

John.   Toch wel. 't Lijk steekt daar in die zak. *(Mon. haalt dode duif of kip uit zak.)*

Stem   Doief is tood meneer.

Sofie   Maar dat is een duif van Charel van Boerkes.

Mon.   Ik ga ze gauw in mijn hutsepot smijten.

Stem   Die zal ook content zijn.

Mon.   Heeft dat iemand gezien?

John.   Nee. Ik ben direct voortgelopen.

Trees   Ga je kip gereed maken Monniek?

Mon.   Nee moeder, ik ga hutsepot maken.

Trees   Ge hebt gelijk kind, zo een goeie kip smaakt altijd..

John.   Ik heb toch die enveloppe met geld toch he.

Mon.   Ja jongen en dat hij nu zijn mond houd...

Trees   Paulien komt er door. Hoe is 't kind?

Paulien   *(Die nu verdwaasd overeind komt.)* Ik weet niet Trees, maar ik heb gedroomd denk ik. Ik hoorde iemand klappen die er niet was.

- Trees Kind, ik heb dat eens gehad van twee duvels te drinken.
- Pop Zeven.
- Trees Ja, ik moest overgeven.
- Paulien 't IS NIET WAAR HE!
- Trees. 't IS WEL WAAR!
- Paulien Ik voel mij toch nog niet goed hoor. En daar ligt een revolver.
(dreigt weer in coma te vallen)
- Mon. (Tot pop) Hewel, wat heb ik gezegd? Ge hebt chance dat mijn moeder doof is en dat Paulien in coma ligt. Ze zijn alle twee de plank af.
Dus ge moogt uw zoon proficiat wensen....HELA, IK BEN TEGEN U BEZIG HE.
- Trees Monniek, ik ben niet doof he.
- John. Maken, niet zo roepen. Mijn hoofd bonkt of dat ze er met een boormachine ingaan.
- Paulien Ik moet mij daar over zetten. (Die Monniek tegen pop bezig ziet.)
Monniek heeft het ook zitten. Monniek, ge moogt daar niet aan toegeven.
Dat zal wel overgaan. Ik heb dat ook.
- Mon. Bij mij is dat al lang over. Leg u nog wat neer en slaapt. (Apart) Dan hoort ge of ziet ge toch niets meer. (Paulien gaat zich weer in zetel leggen en dommelt in.
Monniek fluisterend)
Kom Johnnie, laat mij dat geld eens zien. Dat is de moeite he.
Allez, 't ware te hopen dat we nu van uw vader van af zijn.
Wat stinkt er hier zo?...
(Ze kijkt de zaal in eventueel gaat ze ook ruiken tussen het publiek. Dan hoort men achter het geluid van een deksel dat van een pan valt. Het is een geweldige knal)
AAAI MIJN HUTSEPOT! 't Is niet waar he. (Ze stormt af. Van dat lawaai valt Paulien die wat ingedommeld was, uit zetel. Trees helpt haar recht. Monniek komt terug met ketel waaruit ze een slappe, zwartgeblakerde selder uithaalt)
Alles om zeep met die onnozele affaire. Moet er iemand hutsepot hebben?
Nee zeker? Hewel ik ook niet. (Dreigt de inhoud in de zaal te gooien.)
Ik zal mij maar een beetje inhouden zeker?
(Plots geluid uit de ruimte. Hemelse muziek)
- Stem Monnieksken, ik kom nog eens goeien dag zeggen. Het is gelukt. Ik mag voorgoed vertrekken.
- Mon. 't Zal gaan tijd worden. (Paulien vlucht met een kreet af, gevolgd door Trees.)
- Stem Johnnieken, bedankt. Ge hebt dat goed gedaan. Nu dat geld nog terugdragen en ik ben de pist in.

- Mon. Gaat dat hier rustig zijn. Maar hoe heb je dat nu eindelijk geflikt Johnnie?
- John. Hewel, luister. Er stond daar een ladderken voor het venster van scheef lowieken. Hij was bezig zijn ruiten te kuisen. Omdat hij zo scheef is kon hij niet aan de andere kant geraken. *(Hij geeft een demonstratie.)*
Ik zeg wacht Lowieken, ik zal hem verzetten, blijf er maar op staan. Terwijl ik hem verzet met Lowieken daar op, valt hij toch wel naar beneden zeker; Hij viel vlak in zijn emmer met zeepsop juist lijk onze pa. Maar Lowieken leeft nog. Ik naar binnen en gauw die enveloppe gepakt. Ik ga nu dat geld terug brengen bij Jacinta, de zigeunerin..
- Stem Bedankt he.
- Mon. En zie dat ge niet valt. *(John. af)*
- Mon. Allez , dan is alles in orde.
- Stem 't Is te zeggen.
- Mon. Wat is er nu nog?
- Stem Ik moet opgekleed zijn om te verschijnen. Ge gaat mij wat moeten helpen.
- Mon. Ik moet u toch geen kostuum aantrekken?
- Stem Ik moet daar toekomen met wat deftige kleren aan in plaats van die streepkes pyjama waar dat ze mij ingerold hebben. Dus trekt mij hier iets aan.
- Mon. Ik heb al uw kostuums naar de teleschop gedaan en ze moesten dienen broel niet hebben. Dan heb ik ze in die containers gesmeten. Kunt gij niet als die pop weggaan?
- Stem Ja maar ik moet iets aan hebben. Ik mag daar zou niet toekomen. Heb je daar niets van u meer liggen? Dat is koud hoor daar in de ruimte. En daarbij, dat zijn de voorschriften
- Mon. Jongen trekt uwe plan.
- Stem Heb je dan liever dat ik hier eeuwig in die pop blijf zitten?
- Mon. Nee. Doe me dat niet aan. Ik ga eens zien wat ik hier nog heb. *(Ze verdwijnt even en komt terug met een vrouwenmantel).*
't Is van mijn moeder. Hij hing daar in 't halleken.
- Stem Gij zijt zeker zot. Van uw moeder? Daar kruip ik niet in he.
- Mon. 't Is dat of niets, daarbij ge hebt geen keuze. Ge zegt dat het rap moet gaan. *(Ondertussen drapeert ze de mantel om de pop.)*

Wacht, ik heb hier nog een hoed ook. Dat is van Paulien. Die weet op het moment toch niet meer of ze van voor leeft of van achter. *(Zet hem op zijn hoofd.)* Voila, ge kunt vertrekken.

Stem Nog één ding.

Mon Potverdekke wat nu nog?

Stem Een das. Dat zijn de voorschriften Zonder das kom ik daar niet binnen.

Mon. Ga ik dan nooit van u afgeraken? Ik heb dat niet meer.

Stem Kijk eens in de zaal. Er zijn er toch met een das?

Mon. En gij denkt dat de mannen hun plastron zo maar zullen afgeven.

Stem Als ik weg ben krijgen ze hem toch terug?

Mon. Allez vooruit, maar dan kunt ge voor altijd uw schop afkuisen.

Stem Dat is zeker dat.

(Ze komt nu de zaal in en vraagt of ze iemand zijn das mag lenen. Ze komt desnoods bij iemand van de groep die hem afstaat. Ze bindt hem rond de hals van de pop.)

Stem Zeg; kon je geen schoner vinden?

Mon. Zie jongen ge begint weer op mijn systeem te werken. Tot de laatste seconde moet mij weer op stang jagen.

Stem 't is toch waar zeker en ge kunt nog geen serieuze knoop maken.

Mon. *(Razend)* NOG EEN WOORD EN IK SNIJ EEN STUK AF.

Stem Ge staat daar te klungelen mens. Ge moet dat eens zien slingeren rond mijn nek. Stom kieken.

Mon. NU IS 'TE VEEL. IK HEB U VERWITTIGD!*(In haar woede neemt ze en schaar en snijdt een stuk van de das. Het is natuurlijk afgesproken met iemand uit de zaal die een das aan heeft die hij niet meer gebruikt. Dan horen wij een geluid uit de ruimte. Het wordt stil op het podium. André is weg en Monniek staat versteld naar het afgesneden stuk das te kijken en dan naar de man van wie de das kwam. Tenslotte gaat ze hem het stuk das teruggeven, zij het met veel omhaal.)*

Uwe plastron. Alstublieft en bedankt....Ja, 't was toch een van na de oorlog of hebt ge hem gekocht in de solden? Tegenwoordig kunt ge er goeie koop krijgen in... *(Naam van kledijwinkel.*

Ge kunt er precies niet mee lachen? Moet ge dat ander stuk ook hebben? Nee zeker?

Ja sorry he. Uw vrouw zal u wel een andere kopen voor uw zeventigste verjaardag.

(Ze gaat weer naar het podium en zit rond te kijken.)

't Is hier stilletjes he?... Bach, zo slecht was hij nu ook niet....Er was wel leven in de brouwerij..Hij kon wel roepen en slaan en snurken maar buiten dat..

Zou je willen geloven dat ik dat een beetje mis...*(Staat verveeld recht)*

Ai, ik ben toch een zotte. Eerst ben ik blij dat hij weg is en nu zou ik willen dat hij terug is. *(Giet zich druppel in.)*

Zie dat dronk hij nog graag; *(Gaat zitten in spot. Zachte muziek. Belichting verzwakt.)*

Ik zie hem daar nog zitten in de zetel.

Ik was aan 't kuisen en hij keek naar de ronde van Vlaanderen. Ik vroeg hem om zijn voeten op te heffen en dat was tegen zijn gedacht. Ik liet hem doen. Ik ging daar dan rond met mijn dweil.

Werken deed hij niet geren. Hij had twee linkerhanden en hij was rechts gericht. Hij zei altijd waar dat de mensen aan 't werken zijn moei er u niet mee. Laat de mensen gerust. Pas op, hij heeft nooit verlet op zijn werk. Maar recht naar huis komen, dat was wat anders. En als hij gedronken had kon je er geen huis mee houden. Hij heeft één keer geprobeerd om te slaan maar ik dacht bij me zelf : : :
: "Wacht vriend".

Dan heb ik hem eens onder handen genomen. Zijn collega's vroegen waar hij dat blauw oog had opgelopen. Gegeneerd dat hij was.

Maar als ik hem daar zo zag liggen onder zijn dekentje, later op de avond.

Snurken en windjes laten, zo van die lieve, kleine nonnenscheetjes. Prut, Prut, prut. Zalig, ochere. *(Recht. Muziek weg, gewone belichting)*

Maar 't was van tijd ook een ambetante mens..Hij kon het bloed van onder mijn nagels halen. Misschien is het dat dat ik een beetje mis. *(Er wordt gebeld)*

Moeder? DOE EENS OPEN! *(Paulien en Trees weer op)*

Trees Wablieft?

Paulien Wacht, ik zal gaan zien wie dat 't is.*(Af)*

Trees Ik heb precies horen bellen. Dat is met al dat lawaai zeker.

Paulien *(Achter)* Wie mag ik zeggen dat er is?

Lowieken Scheef Lowieken. *(Monniek schrikt zich een ongeluk en stormt af. Paulien op met scheef Lowieken.)*

Paulien Hij moet Johnnie hebben.

Sch. L. WAAR IS HIJ? WAAR IS DIE DIEF?

Trees Welke brief?

Sch. Hou me niet voor 't zotteken he. WAAR IS MONNIEK?

Paulien Daar juist was ze hier nog..*(Paulien probeert met veel gestes en gebaren aan Trees te vragen waar Monniek is.)*

Trees Ik kan u niet helpen want ons Monniek is weg. Ze is precies over haar toeren.
DAT ZE OVER HAAR TOEREN IS!...ONS MONNIEK! TOEREN!
(Ze maakt er een draaibeweging bij.)

Scheef L. Die gast heeft een envelop gepikt met vijftwintigduizend euro..
 Als hij dat niet weer brengt bel ik de politie.

Paulien Is dat uw geld?

Scheef L. Ja. Weet gij meer misschien?

Paulien Waarom steekt ge dat dan in een envelop?

Mon. *(Die weer verschijnt. Strijdvaardig.)* Omdat hij dat gestolen heeft
 van die zigeunerin op de rommelmarkt.

Paulien Maar wat is dat hier allemaal? We zitten precies in Witse
(Of een ander bekend politieverhaal) of ben ik aan 't dromen? Ik hoor muziek
 zonder dat er een radio is, ik hoor die voddenpop spreken,

Mon. Dat was mijne man.

Paulien Uwe man?

Mon. Ja, mijn man is een voddenpop. *(Stilte waarin Lowieken en Paulien naar
 de pop staren.)*

Trees Moet er iemand iets drinken?

Paulien *(Kijkt Monniek in de ogen)* Monniek, gij zijt ziek.

Trees Voor u een kriek en voor u krommen heu..

.Sch. Low. **WAAR IS JOHNNIE MET MIJN GELD?**

Mon. Dat was niet van u. Dat zat in die kabouter die ge meegepakt hebt.

Sch. Low. Hoe weet gij dat?

Paulien Een kabouter? Monniek, hebt gij een kabouter gezien?

Mon. Hij heeft die meegebracht naar hier. Hij is gevallen

Paulien Scheef Lowieken?

Mon. Nee, die kabouter.

Paulien Monniek, rustig. Ligt hij in de kliniek?

Trees   Hoe zit het wat moet ge drinken?

Sch. Low. Dat gij dat wist.

Trees   Een trappist. Monniek pakt gij u een cognac dat ge wat bekomt. *(Af)*

Sch. Low. Ik moet dat geld weer hebben. Waar is johnnie?

Mon.   Hij is dat gaan terug brengen.

Sch. Low. WABLIEF? Ik wring zijn nek om.

Paulien   Van wie was dat geld?

Mon.   Als dat geld niet weer kwam bleef mijn man hier rondzwieren.

Paulien   Waar?

Mon.   In de ruimte.

Sch. Low   Hij is al een jaar dood.

Mon.   Maar hij zat in die pop.

Paulien   Uw man zat in die pop?

Sch. Low. Ge moet niet denken dat gij er zo van af komt. Ik wacht tot Johnnie weer is.

Paulien   Wacht eens, ze kan gelijk hebben.

Sch. Low. Met wat ?

Paulien   *(Geheimzinnig fluisterend)* Ik heb zijn stem gehoord.
(Gaat naar pop) Hij zit hier in.

Sch. Low. Wie ?

Paulien   Haar man.

Sch. Low. Ik denk dat er hier een dokter moet komen.
Ofwel wilt gij dat geld voor u houden en sta je hier komedie te spelen.

Mon.   Ik heb geen geld nodig dat van iemand anders is.

Sch. Low. GEEF MIJ GELD WEER ZEG IK ! *(Hij grijpt Monniek bij de keel)*

Paulien   *(Komt Monniek bevrijden)* LAAT HAAR LOS! *(Ze hangen alle drie aan mekaar als Trees terug komt met een bord waarop twee glazen staan. Ze zet stilletjes de glazen neer en mept met het dienblad op het hoofd van scheef Lowieken. Die zakt in mekaar als een pudding. Monniek en Paulien werpen zich*

gillend en schreeuwend op hem. Hij kan zich echter van de twee ontdoen, neemt de revolver die nog op tafel lag en richt dat op hen.

Sch. Low En nu gaan we eens zien wie hier d slimste is. HANDEN OMHOOG!
En ga zitten.*(Paulien en Monniek doen dit.)* Gij ook .

Trees Wat zegt ge ?

Sch. Low. Gij gaat mij geen twee keer liggen hebben. Zet u neer.

Trees Ja jongen, 't is goed weer maar op de radio hebben ze gezegd ...

Sch. Low. Zitten zeg ik.*(Hij duwt haar in de zetel.)*
En nu blijf ik wachten tot Johnnie terug is.*(Stilte)*

Trees Monniek, dat is mijn mantel dat die pop aan heeft.

Paulien En mijn hoed.

Mon. André moest gekleed zijn, anders ging zijn ziel hier blijven vliegen.

Paulien Ha ja, ik snap het. Zijn geest heeft nu rust gevonden.

Sch. Low. Als ge denkt dat uw zever mij van gedacht zal doen veranderen, hebt ge 't mis.

Trees Zo een dure mantel en dat hangt hier rond die voddenpop.
(Ze wil de mantel gaan halen)

Mon. Blijft daar af. André heeft die nodig.

Paulien Om zijn ziel te redden.

Sch. Low. EN IK ZEG DAT GE GAAT ZITTEN!

Trees Dat is mijne mantel he. Weet gij wel wat dat dat kost?

Sch. Low. Die hoort niet goed zeker.

Mon. Allez, wat gij nu zegt.
(Sch. Low. Wil Trees terug halen maar ze schopt op zijn been)

Trees Blijf van mijn lijf. *(We horen de deur toeslaan of Johnnie komt op via zaal)*

Mon. Ha onze Johnnie is daar

Sch. Low. Allemaal stil zijn. En gewoon doen. Ik steek mij hier weg. Als hij dat geld nog heeft neem ik het af en ik ben weg. Ik heb u onder schot.*(Hij verschuilt zich achter zetel waar ze alle drie in zitten of hij staat achter de deur.)*

- Johnnie Maken, ik ben hier he...Ge zijt zo stil. Is er iets?
- Mon. Nee. Wat zou er moeten zijn? *(Trees en Paulien zitten met hun hoofd allerlei bewegingen te maken om Johnnie er op te wijzen dat er iemand achter de zetel zit.)*
- Johnnie Wat is er oma? Hebt ge weer een hernia in uw nek?
- Paulien Er staat een paard in de gang.
- Johnnie Ha, dat is dat liedje van André van Duin? Ja ik ken dat.
Ik moet iets zeggen. 't Is niet gelukt.
(Nu begint Monniek gestes te maken opdat hij zou zwijgen)
Ze was niet thuis. *(Monniek begint te hoesten zodat zijn tekst verder verloren gaat)*
Maken, zo hoesten. Daar moet ge eens laten naar kijken.
- Mon. Ge moet er niet op letten.
- Johnnie Ik kwam daar toe en...
- Mon. MOET IK EEN TAS KOFFIE MAKEN?
- John. Ge moet daarvoor zo niet roepen.
Zijt ge niet curieus om te weten hoe het afgelopen is?
- .Mon. *(Recht)* Vertel mij dat straks maar. Ik moet nog van alles doen.
- John. Het interesseert u precies niet wat er met dat geld gebeurd is.
- Paulien *(En Mon.)* NEE!
- John. Weet ge 't al misschien?
- Mon. Ik moet het niet weten.
- John. Haar kraam was weg en daarmee heb ik...*(Paulien en Monniek sleuren hem weg en houden hun hand voor zijn mond.)*
- Paulien *(Dramatisch)* Hij is hier.
- Johnnie *(Idem)* Wie? Onze pa?
- Sch. Low. *(Die met de revolver in aanslag opkomt)* NEE IK BEN HIER;
- John. Scheef Low.....
- Sch. Low. Ja en ik kom om die envelop die ge gepikt hebt.
- John. Ik ...Welke envelop?

Sch. Low. Ge weet goed genoeg welke. Die envelop met vijftientig duizend euro in. Die zigeunerin was niet thuis hoor ik.
Dus hebt ge hem nog altijd bij u.

Johnnie Ha die envelop.

Sch. Low. Ja die en geef hem nu maar aan mij.

Monniek En als hij dat niet doet? Ga ons dan allemaal omver schieten misschien?

Sch. Low. Gij gaat iedereen hier vastbinden.

Monniek Dat ziet ge van hier.

Trees Bier? Heeft hij weeral dorst? Hier zie, uw glas staat hier nog. *(Ze steekt het glas naar hem uit.)*

Sch Low. NIET MET MIJN VOETEN SPELEN HE!
ARMEN OMHOOG! HEKS!

Trees Wat zegt hij ?

Paulien DAT GE UW ARMEN MOET OMHOOG STEKEN.
EN HIJ ZEI HEKS TEGEN U.

Trees WAT WIL HIJ? SEKS MET MIJ? HIER ZIE DAT ZAL U AFKOELEN!
MANIAK!
(Ze gooit het bier in zijn gezicht. Paulien en Monniek werpen zich op hem om de revolver te bemachtigen en ze vallen alle drie op de grond. Scheef Lowieken ligt op zijn buik en Paulien zit op zijn rug. In het tumult gaat het schot af. Ze schrikken enorm en kruipen op de knieën van hier naar daar. Scheef Lowieken en Monniek kruipen in slow motion naar de revolver zoals in een cowbowfilm. Spanningsmuziek want ze beloeren mekaar terwijl ze plat op de buik naar elkaar toe schuiven. Sch. Low. kan hem bemachtigen en neemt Trees is een wurggreep. Hij richt de revolver op haar)
Johnnie geef mij dat geld of ze gaat er aan.

Johnnie Hier zie, daarmee zijn we er van af. *(Hij reikt hem de envelop aan.)*

Pop *(Enorme knal. Sch. Lowieken lost zijn greep. Trees tuimelt op de grond. Stem van André)* NEE! NIET GEVEN!

Mon. ANDRE! Voor ene keer ben ik content dat ik u hoor.

Sch. Low. WAT IS DAT?

Pop Ik ben het Lowie.

Sch. Low. A A ANDRE?

- Mon. Komt ge nog eens goeiendag zeggen?
- Pop Ik moest wel weerkomen. Zolang die Yacinta haar geld niet weer heeft zwier ik hier nog altijd rond.
- Sch. Low. Dat kan niet. Ik schiet die pop in stukken vaneen.
- Paulien Pas op voor mijn hoed he.
- Trees Tiens, ik hoor weer alles wat er gezegd wordt, maar nu hoor ik precies die pipo van een schoonzoon. En hij kan nog even veel zeveren als in die tijd.
- Pop IK BEN DIE PIPO VAN EEN SCHOONZOOM OOK!
- TREES Oei. Hij heeft het gehoord.
- Sch. Low. Maar dat kan niet.
- Paulien Lap, 't spel begint weer.
- Sch. Low. Heeft die heks mij dat weer gelapt?
- Trees Ik versta u he scheve lavabo.
- Sch. Low. Maar Andre is al een jaar dood.
- Paulien *(Zeer dramatisch en fluisterend. Ze neemt Lowie onder de arm.)*
Zijn ziel dwaalt hier rond en zit in die pop.. Ssst; hij heeft ons in zijn macht. Wij zijn aan hem overgeleverd. Wij moeten doen wat hij zegt.
- Sch. Low. Allemaal opgezet spel. Ik schiet die pop in stukken.
- Pop Doe maar. *(Lowie wil schieten maar zijn arm blijft stijf uitgestrekt .)*
Voila en nu dat geld gaan afgeven.
- Johnnie Maar ze was niet op de rommelmarkt..
- Pop DAN GA JE ZE ZOEKEN TOT JE ZE VINDT HE !
- Johnnie Ik moet van hier naar daar vliegen.
- Pop En ik niet zeker?
- Sch. Low. ZIJT GIJ DAAR ECHT ANDRE?
- André Ja en zo lang dat geld niet terug is blij ik u achtervolgen.
- Sch. Low. Ik zal Johnnie helpen om dat weer te brengen maar laat mijn arm los alstublieft.
(Op een bepaald geluidje valt de arm van Lowie weer naar beneden.)

Mercie.

Pop En maak dat het in orde komt. Mijn tijd is weer om. (*Flitsend geluid. André is weer weg.*)

Mon. Johnnie ga in alle cafés en op de rommelmarkt navraag doen. Daar zullen ze misschien weten waar ze dat ze is.

Sch. Low. Ik ga mee.

Mon. Om op café te zitten zeker. Gij blijft hier. Ik betrouw u niet.

Sch. Low. Ik zal er niet gaan mee lopen.

Mon. (*Neemt revolver*) **HIER BLIJVEN ZEG IK.**
(*ze dwingt hem in de zetel et gaan zitten*)

Trees Och here die mens.

Paulien Wat is dat nu met u? Daarstraks hebt ge een klopp gegeven me dat dienblad en een glas bier in zijn gezicht gesmeten en nu hebt ge er compassie mee.

Trees Ja maar ik was over mijn toeren.

Johnnie Allez, ik ben nog eens weg. Voor de zoveelste keer.

Mon. Ge moest al weer zijn.

Johnnie Ja ja. (*Af*)

Mon. Ik zal maar iets anders gereed maken om te eten zeker?

Paulien Ik zal u helpen.

Mon. Maar wij mogen die halve gebakken hier niet alleen laten.

Trees Geef mij die revolver. Ik hou hem wel onder schot.

Paulien Ik weet niet of dat een goed gedacht is.

Mon. Ik heb er ook zo mijn twijfels over.

Trees Wees gerust. Ge hebt toch gezien wat er gebeurt als hij ook maar één beweging maakt?

Sch. Low. Kan er niet iemand anders hier blijven?

Trees Ziet ge? Hij doet al in zijn broek.

Sch. L. Ge zoudt voor minder.

Mon. Allez ik ben al meer gerust. Maar als er iets is roept ge ons.
 Trees Mens, maak dat ge in uw keuken zijt. *(Ze zwaait daarbij onbewust met de revolver in de richting van Paulien en Monniek. De twee gillen en vliegen van hier naar daar.)*

Mon. EN ZWAAI ZO NIET MET DIE REVOLVER NAAR ONS.

Trees Oei pardon. 't Was naar u dat ik moest richten.
(Ze richt zich het wapen op Sch. Low.)

Sch. Low. NIET SCHIETEN! IK HEB VROUW EN KINDEREN!

Trees Waar zitten die? Lelijke leugenaar.

Sch. Low Ja maar dat zou toch kunnen.

Mon. Kom Paulien, wij gaan spaghetti maken. 't Is hier precies de Far –West.

Paulien Een spaghetti western.*(Beiden af)*

Trees En nu gaan wij eens klappen. *(Zet zich met revolver naast Sch. lowieken die angstig weg schuift.)*

Sch. Low. Zou je dan dat ding niet weg leggen?

Trees Ge hebt gelijk . Hier zie. *(Ze legt hem onder het kussen)*
 Sorry dat ik u zo behandeld heb. Ik zal het goed maken. *(Ze legt arm rond hem. Lowieken die al maar dieper weg zakt, weet niet meer waar hij het heeft.)*
 Jongen ge zijt zo zenuwachtig?

Sch. Low. Ik zit hier niet goed. Ik ga mijn benen eens strekken..*(Wil rechtstaan maar ze trekt hem met een ruk terug in de zetel)*

Trees Blijf zitten zeg ik. Luister, ik heb iets te zeggen en ge gaat wreed content zijn.

Sch. Low. Ik ben er nu al niet goed van.

Trees Ge gaat u direct beter voelen. Luister, gij zoudt graag met geld naar Hawaï gaan of één of ander paardijselijk eiland. Dat was toch uw grote droom?

Sch. Low. Wie droomt daar niet van?

Trees Lekker liggen bruinen aan een luxueus zwembad met een grote, exotische cocktail

Sch. Low. Jaa.

Trees Omringd door een paar lekkere bruingebrande sexy babes.

Sch. Low. Jaaaaaa.

Trees Die zachtjes uw rug insmeren met van die ruikende zonnebrandolie.
(*ze begint hem zachtjes te masseren*)

Sch. Low. Doe voort. (*Want plots stopt ze*)

Trees Maar dan moet ge eerst geld hebben.

Sch. Low. Maar dat heb ik niet.

Trees Nog niet Wel als ge die vijftwintig duizend euro hebt.

Sch. Low. Maar als Johnnie die Yancintha vindt en ze haar geeft.

Trees 't Is daarmee dat we ons moeten haasten met ons plan. Zie dat hij er hier ineens mee staat, dat is alles verloren.

Sch. Low. Over welk plan hebt ge 't?

Trees Laat mij maar doen. Ik zorg er voor dat ge dat geld in handen krijgt.
Op één voorwaarde.

Sch. Low. 't Was te denken. Wat moet ik doen?

Trees Simpel. Ge neemt me mee naar dat exotisch paradijs.

Sch. Low. Dat zie ge van hier.

Trees Ook goed. Vergeet het dan maar. Nochtans, als we daar zouden
zouden zijn, ging elk zijn eigen weg. Ik ga Paulien vragen om mij af te lossen.
Vergeet dat reisje maar. (*Staat recht*)

Sch. Nee. Wacht. Ik ben akkoord om mee te werken. Het probleem is... André

Trees Laat die maar aan mij over. Ik zorg ervoor dat zelfs de geest van die lappenpop
ons niets kan doen. 't Is nooit geen al te slimme geweest. Met wat ik in mijn
kopken heb, leggen we hem voorgoed 't zwijgen op. Eer hij ons plan doorheeft
zitten wij allang in het vliegtuig.
Gij moet gewoon uwen bek houden. Wij hebben niet veel tijd meer.
Op vijf minuten heb ik dat hier geflikt. Gij moet gewoon et spel meespelen.

Mon. (*Roept achter*) Moeder 't eten is gereed.

Trees IK KOM! ALLEZ MEE KOMEN EN GEEN ONNOZELHEDEN OF IK
SCHIET U OVERHOOP. (*Ze neemt weer de revolver en bedreigt hem.*)
Nee, wacht. (*Ze neemt haar handtas en haalt er haar schmink gerief uit. Ze
grimeert hem met een blauw oog en trekt "krassen" in zijn gezicht. Dan wrijft ze
ook nog gauw zijn haar overhoop. Enfin het lijkt tof ze Lowieken heeft
aangevallen. Ze doet dit heel snel*)

UW ARMEN OM HOOG ZEG IK! (*Paulien en Monniek komen op en staan verbaasd te kijken.*)

Sch. Low. AUW, MIJN OOG, MIJN NEUS. HELP MIJ. ZE HEEFT IN MIJN OOR GEBETEN.

Trees GE HEBT NOG CHANCE DAT IK HET NIET AFGEBETEN HEB!
EN STOP MET ZAGEN! (*Terwijl de muziek begint, duwt ze hem met de revolver in de rug naar de keuken.*)

3

(Monnik loopt zenuwachtig heen en weer. Trees drinkt een porto in de zetel en legt de kaarten of lost een kruiswoordraadsel op. Ze kan ook zitten breien. Paulien inspecteert de pop.)

- Mon. Zeg waar blijft hij nu? Hij is weer al een uur weg.
- Trees Hij zal die zigeunerin weer niet vinden.
- Mon. Moeder alstublieft, maak mij niet zo zenuwachtig.
- Trees Ik zeg maar dat die jongen niet zo snugger is. Hij trekt op zijn vader. Spijtig dat ik het moet zeggen.
- Moeder Ja, 't is nu goed. En waarom moest gij Lowieken zo toetakelen?
- Trees Hij liet mij niet gerust.
- Mon. Wablieft?.
- Trees Hij kwam een beetje te dicht bij mij gekropen en ik moet daar niet van weten.
- Mon. Moeder alstublieft. Stop er mee.
- Paulien *(Die altijd gewichtig doet)*Ja maar ik zou daar niet van verschieten. Ik heb dat eens voorgehad aan 't station. Dat was zo een jonge gast die mij altijd volgde. Ik stapte wat rapper en hij begon mij in te halen. Hij legt toch wel zijn hand op mijn schouder zeker. Ik keer mij om en ik keek vlak in zijn ogen. 't Waren zo van die donkere en hij was zo ene van die bruine, van die chocomannekens. En hij had zwarte krullen.
- Trees Hebt gij chance. In 't vervolg komt ge mij roepen. Mij heeft er nog nooit ene zijn hand op mijn schouders gelegd. Toch gene chocolatten.
- Mon. Hoe zou dat komen denkt ge?
- Trees Laat Paulien nu verder klappen. Hoe is het dan afgelopen ? Heeft hij u...Ge weet wel. Enfin? Was t' een hevigen?
- Mon. MOEDER ALSTUBLIEFT!
- Trees Vooruit Paulien, vertel het eens.
- Paulien Hij vroeg hoe laat dat het was.
- Trees Ja zo begint dat.

- Mon. Ik zei dat er een klok omhoog hing in 't station.
- Trees Gij stomme trut. Gij had dan eens een okkazie.
Paulien Hij wou mijn pols al omdraaien
- Trees Om te zien hoe laat het was?
- Mon. Voor hetzelfde geld was hij met uw uurwerk weg.
- Paulien Ik zei dat ik daar niet mee gediend was en ik heb hem tegen zijn been geschopt en ben gaan lopen.
- Mon. Groot gelijk. Die gasten geeft een hand en ze pakken uw ganse arm.
- Trees Bij mij zou hij wat meer mogen pakken.
- Mon. Zwijg nu maar moeder.
- Sch. Low. (*Achter*) ZEG HOELANG MOET IK HIER NOG ZITTEN? WIL ER MIJ IEMAND KOMEN LOS MAKEN? DIE KOORDEN SNIJDEN IN MIJN ARMEN.
- Mon. Ochere was dat nu nodig om doe mens op een stoel vast te binden?
- Trees Anders was hij gaan lopen.
- Mon. Ik ga hem los maken.
- Trees Ik zal dat wel doen. (*Af*) EN HOUD U HIER WAT KALM HE.
- Mon Nu overdrijft ze toch.
- Paulien Zou uwe Andre nu echt weg zijn? (*Betast pop en legt er haar oor te luisteren.*)
Ik heb een serie gezien met boze geesten die gefrustreerd waren
En weer kwamen om wraak te nemen. Ghost whisperer noemde dat.
- Mon. Ja Paulien maar het is nu het moment niet.
(*Trees op met Lowieken. Ze houdt de revolver in zijn rug*)
Moeder geef die revolver hier. Zijt ge nu helemaal zot geworden?
(*Ze wil hem afnemen*)
- Trees Nee, ik geef hem niet af. (*Worsteling om de revolver*)
- Paulien HALT! De geest van André ziet dat allemaal gebeuren. Wij moeten ons kalm houden, anders geraakt het grote geheim nooit opgelost.
(*Ze neemt revolver af*)
- Sch. Low. Dat is maar een pop he zeg.
- Paulien Ssst. gij zegt dat maar ik heb hem horen ademen.

- Trees   Ai Paulien, ze ziet ze goed vliegen.
- Mon.   Wacht, ik hoor iets.
- Paulien   De geest van André.
- Mon.   Nee, onze Johnnie die weer is.
(Johnnie komt inderdaad terug op)
- Johnnie   Ha hij is daar. Heb je ze gevonden?
- John.   Ja en ze was wreed content.
- Mon.   Proficiat Johnnie. Ge hebt het kunnen arrangeren.
(Ze kust hem tot grote verlegenheid van Johnnie die zijn wang afveegt.)
- John.   Allez ma, ik ben gegeneerd.
- Mon.   Zeg ik ga gauw spaghetti maken. Dat duurt niet lang, dat moet ik maar in de microgolf zetten. (Af)
- Paulien   Wacht ik ga helpen.
- Trees   En pakt dat scheef geval hier mee.
- Mon.   Kan hij niet bij u blijven? Jij kon hem goed in bedwang houden en wij moeten koken.
- Trees   Als hij iets probeert kom ik af en schiet ik hem overhoop.
- Paulien   Allez kom, hij kan nog iets leren.
- Sch. Low.   Ik heb altijd goed kunne koken. Ik wil u wel wat helpen.
- Monniek   Oei oei, hij is precies gekalmeerd.
- Sch. Low.   Ik heb mij wat laten gaan daarstraks. Ik wil dat goed maken.
- Trees   *(Stilletjes tot Sch.Low.)* Nu niet overdrijven ook he.
- Mon.   In plaats van Spaghetti kunnen we iets anders klaarmaken.
- Sch. Low.   Ik weet iets goed. Laat mij maar doen.
- Mon.   Hoe sommige mensen toch veranderen eh.
- Paulien   Het is de geest van André die bezit van hem heeft genomen.
- Monniek.   Ja 't is al goed, kom. *(Mon., Paulien en Sch. Low. af)*

- Trees Allez Johnnie, vertel mij eens wat die vrouw zei als ze haar geld weer had.
- Johnnie Niet veel Ze zei dat ik wreed bedankt was.
- Trees En dat was alles? Ge hebt zo niets gekregen om dat weer te brengen?
- Johnnie Heu nee. Allez ja.
- Trees Ge durft het niet zeggen. Ik zal zwijgen hoor. Vooruit, zeg het.
- Johnnie Wat moet ik zeggen?
- Trees Johnnie, er is nog iets. Tegen mij mag je het zeggen. Ik heb u opgevoed want uw moeder had geen tijd..
Ik ken u van kleins af aan . Je kon mij niets wijsmaken.
Zeg mij nu eens wat er gebeurd is.
- Johnnie Ze, ze was nog niet thuis.
- Trees Zie je wel. Je hebt dat geld nog.
- Johnnie Heu, ja. Het schijnt dat ze verdwenen is. Niemand weet waar ze naar toe is.
- Trees Eindelijk. En tussen ons Johnnie, wat wou je er mee gaan doen?
- Johnnie Je mag het tegen niemand zeggen oma, maar...
- Trees Niemand zal hier iets van weten. Zeg het mij maar. Vertel het eens aan je lieve oma. Wat wou je er mee gaan doen?
- Johnnie (*Fluistert*) Maar aan niemand zeggen he?
- Trees NEE!
- Johnny Ssst. Aan het goede doel geven.
- Trees Maar jongen dat is mooi van u. Weet je wat? Ik ken iemand die zeer begaan is met die dingen. Het is een sociaal werker die veel doet voor de arme kindjes in dingies, waar is 't nu weer? Ha, in Burkina Fasso. Hij zou kleren kunnen kopen en eten en een schooltje oprichten voor die sukkelaars. En we zullen de stichting uw naam geven. De Johnny Burkina hulpgroep.
- Johnny Amai oma, dat zou tof zijn. En gaan we daar dan naartoe?
- Trees Hewel, ik zal daar naartoe gaan als de ambassadrice van de vereniging.
- Johnny Maar dat is prachtig.
- Trees Kom, geef mij dat geld, dan kan ik morgen een speciale rekening openen.

Maar tegen niemand iets zeggen he. Als ze u iets vragen zeg dan dat die Hyacinta zeer gelukkig was met dat geld.

Johnny Natuurlijk, dat blijft onder ons.

Trees Dat is zeker dat, zwijgen tot wanneer ik vertrokken ben.

Monniek *(Achter)* ZEG KOMEN JULLIE ETEN?

Trees WE KOMEN. *(Tot Johnny)* Kom, geef mij gauw die enveloppe.

Johnny Hier zie. Goed wegsteken he.

Trees Dat zal wel. *(Terwijl ze de enveloppe aanneemt)* Hij is in goede handen. Kom, anders maken we ons verdacht.

Johnny Oei, dat mag niet he. Anders zouden ze denken dat we een complot hebben.

Johnny Ik ben wreed opgewonden. Ik wou al dat we naar die arme kindjes konden gaan. Ik wil hier eerst nog wat blijven zitten om te bekomen.

Trees Ik zal zeggen dat ge u niet goed voelt. Dat ge een beertje suf zijt. Van uw medicamenten.

Johnny Van mijn medicamenten.

Trees *(Die nog steeds met de envelop in haar staat te draaien. Ze kan hem blijkbaar niet wegsteken vermits ze enkel een blouse of rok aan heeft.)*

Trees Zeg Johnnyken, wilt gij mij een cognac halen alstublieft? Ik heb er dorst van gekregen. En we hebben toch wat te vieren nietwaar?

Johnny Oma, voor mijn personeel doe ik alles he.

Trees Dank u jongen. *(Johnny af.)* Waar moet ik dat nu steken? Mijn tas ligt ginder nog. *(Ze probeert het in haar boezem te steken)* Ai dat kriebelt. *(Dan probeert ze het in haar rok, maar dat lukt ook niet. Dan valt haar oog op de pop. Ze steekt de enveloppe in de hoed van Paulien die nog steeds op het hoofd van de pop staat. Ze zet de hoed terug en kijkt schichtig rond.)*
Voila. Daar gaan ze nooit aan denken.

Johnny *(Komt terug met twee glazen cognac.)*
Ik heb er voor mij ook een mee gebracht.

Trees Pas op want gij zijt dat niet gewoon;

Johnny Ge hebt zelf gezegd dat we iets te vieren hebben.

Trees Ge hebt gelijk. Maar nu moet ik gaan kijken, anders zullen ze

zich afvragen waar ik blijf. *(Kijkt nog eens naar de pop terwijl ze weg gaat.)*
Als ze weg is, drinkt Johnny van zijn glas.. Plots niest de pop.
Hij krijgt de bibber en morst.)

Mon. *(Achter)* Johnnie breng mijn sigaar eens. En steek ze aan he.

John. Zeg ma, ik..ik

Mon. Jongen moet ik ze zelf komen halen misschien?

John. NEE NEE! Blijf daar. Het is hier niet just.

Mon. *(Nog steeds achter)* Ik denk dat er met u ook iets niet just is.

John. *(Hij kijkt wantrouwig naar de pop. Hij wil de sigaar aansteken maar slaagt daar niet in omdat hij te veel bibbert en de pop in het oog houdt. .. Er gebeurt niets. Net als hij bijna de sigaar heeft aangestoken, horen wij de pop weer spreken: "Gij groten dommerik ". Johnnie schrikt zodanig dat hij zich verbrandt aan de lucifer.)*

Mon. *(Op)* Wat steekt gij daar allemaal uit?

John. Ik heb mij verbrand..

Mon. Allez, nu dat. Geeft hier en zet u in de zetel. *(Ze neemt de sigaar af.)*

John. *(Probeert recht te staan.)* Ik heb een slap been.

Mon. Als het maar dat is. Dat hebt gij al van als gij klein waart.

Mon. *(Ze ondersteunt hem terwijl ze hem in de zetel duwt. Ze stroopt zijn broek op.)* Is 't dit been?

John. Nee, 't ander.

Mon. Ja maar ge moet het weten he. Doet dat zeer?
(Ze heft met een ruk zijn ander been omhoog. Verschrikkelijke kreet van Johnnie)
 Zeg jongen, niet overdrijven he. 't is alleen maar gebroken denk ik.
(Ze steekt nu ook zijn ander been omhoog en stroopt de andere pijp op.)
 Bijf hier wat zitten, ik zal een natte vod halen om op te leggen.
(Ze gaat weg en ondertussen tracht Johnnie recht te staan..)

STEM *(Fluisterend)* Zie je dan niet dat die trut van een oma u aan 't bedriegen is en dat geld voor haar wil houden? Hoe kan ik nu eindelijk rust vinden?
 "ZE MOET ER IJS OPLEGGEN! DAT IS GOED VOOR DE BLOEDCIRCULATIE"*(Johnnie valt weer op de grond. Trees en Paulien weer op. Ze hebben die laatste zin nog net gehoord. Paulien hapt naar adem.)*

Paulien Hij hij is daar weer. Die voddenpop moet hier weg.

Trees Paulien blijf kalm. Let er niet op.

- Paulien Gij zijt goed. Wij hebben het toch alle twee gehoord.
- Trees Ssst. Monniek is daar.
- Mon. *(Op met natte dweil i.p.v. doek.)*
Ik kon anders niets vinden. Wat ligt gij daar nu weer op de grond te doen?
- Samen “Ik ben gevallen”.
- Mon. Allez, in uw mand. *(Trees en Monniek helpen Johnny met enige moeite weer in de zetel. Monniek slaat natte dweil rond zijn been. Hij kreunt.)*
- John. Kon je geen grotere vinden?
- Mon. Een natte dweil is ook goed.
- Trees Ge moet er ijs opleggen.. Uw nonkel Fil zei dat ook altijd. Hij zei
- SAMEN Dat is goed voor de bloedcirculatie.
- Trees Dat hebt gij van hem nog he, van uw nonkel? Die zou op alles ijs gelegd hebben, op zijn eksterogen, op zijn puistjes, op zijn gezwel.
- John. Had nonkel Fil dan een gezwel? Waar dat?
- Trees Op zijn...Dat is nu gelijk.
- Paulien Monniek, zou die pop niet weg doen? Ge kunt daar nu toch niets meer me doen. Ge hebt er meer ambras mee gehad als met uwe Andre .
- Trees Allez, dat gaat ge toch niet doen? Zo een schone pop.
(Ze kijken verbaasd naar Trees)
- Mon. Wat is dat nu met u? Ge vond het een scharminkel.
- Trees Ja maar, als ik ze nu bekijk zou dat niet mis staan in mijn living.
- Mon. Dat ziet ge van hier. Ik steek ze nog liever in brand.
- Trees NEE! NEE NIET IN BRAND STEKEN!
- Paulien Maar Trees ge hebt toch gehoord...
Monniek, doe ze alstublieft weg. Geef ze weg aan iemand .
- Mon. *(Wendt zich naar de zaal)* Ge hebt gelijk. Ik ga iemand een cadeau geven. Ik ben in mijne goeien vandaag. *(Ze gaat de zaal in en gaat voor het publiek staan.)*
Doet de lichten eens branden . *(Zegt ze tegen de belichter. Die steekt de zaallichten aan.)*

Voilà, nu zie ik u beter. Oeoeoei, wat zit er hier allemaal (*Wendt zich tot een mevrouw*) Gij ziet er tof madammeken uit. Getrouwd?..Wie is hier single? ..Of wie is hier alleen naar toe gekomen? ...Wel juffrouw of madam, dan heb ik een verrassing voor u.

Ik hoop dat ge er veel plezier gaat aan hebben. (*Ze kijkt in de richting van de pop en neemt ze op. Dan gaat ze er mee de zaal in en geeft de pop aan de vrouw.*)

Trees NEE MONNIEK, NIET DOEN!

Paulien VOORZICHTIG! HIJ IS ...

Trees Hou uwen bebbel gij.

Paulien HIJ IS NOG...

Trees WARM! (*Ze kijken vebaasd naar Trees*)

Paulien Hoe rapper dat ze hier weg is, hoe beter.
Kom Trees .(*Paulien komt mee in de zaal.*) Het is rommelmarkt.

Mon. Alstublieft madam. (*Waarschijnlijk zal de vrouw deze pop niet aannemen.*)
Maar enfin, ze heeft vijftig euro gekost. En ze zal uw oren van uw hoofd niet zagen..

Paulien (*Die tot iemand anders in de zaal.*) Moet gij ze niet hebben madam? Ge gaat er geen vuil van hebben.

Monniek Ge krijgt ze gratis. Ge moogt ze nu al meenemen, ge moet niet blijven.

Paulien Monniek, die madam zou ze willen. (*Ze neemt de pop over van Monniek en duwt ze op de schoot van een mevrouw*)
Ik heb er schrik van.

Trees (*Stormt de zaal in en neemt de pop af van Paulien.*)
GEEF DIE POP HIER! (*Stormt naar het podium. Monniek en Paulien zitten haar achterna. De lichten in de zaal gaan weer uit. Op het podium is Johnny weer rechtgestaan. Ze lopen hem omver zodat hij weer op de grond valt. Het wordt een trekken en sleuren aan de pop. Plots valt de hoed er af. Het zou natuurlijk nog leuker zijn moest het hoofd er af vallen. Algemene verbijstering.*)

Paulien Mijn hoed. (*Ze raapt de hoed op en vindt de enveloppe*)

Trees Geef dat hier, dat is van mij. (*Neemt Paulien de enveloppe af.*)

Monniek Dat is die enveloppe met geld? JOHNNY?
Paulien houdt haar tegen. (*Terwijl Paulien Trees in bedwang houdt, neemt Monniek de enveloppe.*)

Johnny Heu, heu .

- Monniek *(Tot Trees)* Ha ha, nu snap ik waarom gij dat ge die pop wou houden. Zijt gij niet beschaamd?
- Trees Zeg het haar Johnny.
- Johnny We wilden het geld weggeven aan het goede doel. We zouden het storten aan de arme kindjes van Afrika
- Monniek En waarom zeg je dat nu pas?
- Trees Omdat ge ons de tijd niet liet om het te vertellen. Als die Hyacintha niet te vinden is dan is het toch beter dat we het weg geven aan degenen die het hard nodig hebben?
- Monniek Allez, er zit toch nog iets goed in mijn moeder.
- Paulien *(Bijna wenend)* O Trees, dat is schoon van U. *(Knuffel)*
- Scheef Low. *(Op)*Ik heb het gehoord. Gij weet toch wat we afgesproken hebben? Geef die enveloppe maar af kom. Dat is van mij.
(Tot Trees) Gij zijt voor niets te betrouwen gij.
- Trees Ik heb mij bedacht.
- Monniek Wat hebben jullie zitten konkelfoezen?
- Sch. L Als zij er kon voor zorgen dat ik hier kon ontsnappen kregen we elk de helft van het geld. En gingen we samen naar Hawai.
- Trees En gij zijt zo zot geweest om dat te geloven. Het is nu niet meer nodig want we hebben andere plannen .
- Sch.L. Wablieft?
- Trees Als die madam niet te vinden is geven wij dat geld aan een goed doel.
- Johnny Aan de arme kindjes van dinges. De Johnny Burkina stichting.
- Monniek Ha maar wacht eens. Dat is geen slecht gedacht.
- Sch. L. Dat zal niet waar zijn. Ge zijt één ding vergeten. Die revolver lag nog inde keuken.
(Haalt plots revolver te voorschijn.) Hier met die enveloppe.
- Monniek Dat ziet ge van hier.
- Sch. Low. Ik schiet he.
- Monniek Ge durft niet.

- Sch. Low. Ha nee? (*Trees wil hem langs achter benaderen*)
Achteruit gij. Ge gaat mij een tweede keer liggen hebben.
Geef mij die enveloppe.
- Monniek Ik scheur hem nog liever in stukken en dat geld ook.
- Sch. Low. Riskeer het eens.
- Monniek Hier zie. (*Ze wil de enveloppe in twee scheuren.*)
- Sch. Low. HAAALT. Ik schiet u omver. (*Algemeen gegil. Hij haalt de trekker over en schiet in de lucht .*
Er komt enkel een vlagje uit de loop. Iedereen staat verbaasd te kijken. Dan hoort men het bekende fluitsignaal.)
- Stem Sorry dat ik er nog efkes moet tussen komen. Ze vinden het hier een tof idee om het geld aan een goed doel te geven. Dus moest ik nog eens terug komen. Johnny Proficiat. Eindelijk rust, maar zorg alstublieft dat het in orde komt want nu kom ik niet meer terug.
- Monniek ANDRE! Voor ene keer ben ik blij dat ik u nog eens hoor.
- Sch. Low. En ik heb ineens ingezien dat ik verkeerd bezig was.
- Trees Meen je dat?
- Sch. Zeker. Ik wil helpen met die dinges stichting.
- Johnny De Johnny Burkina stichting. Mercie he pa.
- Stem Graag gedaan jongen en nu ben ik weg. Ik ben fier op u.
En doe ze daar de groeten in Afrika. En Monniek, eigenlijk heb ik u wel graag gezien hoor.
- Monniek (*Tranerig*) Ik u ook jongen, ik u ook. (*Ze neemt het hoofd van de pop en kust het.*) Dag Andreken, slaap wel he.
- Iedereen DAAAAG! (*Fluitsignaal en dan stilte.*)
- Mon. Allez eindelijk. Nu kunne we eten zie.
- Trees 't Zal gaan tijd worden. Kom scheve en zet u naast mij dat ik u in 't oog kan houden.
- Paulien Zou hij nu voorgoed weg zijn? (*gaat de pop onderzoeken en plaatst het hoofd terug.*)
Maar mijn hoed moet ik weer hebben.
- Trees Waar is dat geld nu?

- Monniek Hier en dat er nog eens iemand aan komt.
- Trees Kom, wij zullen het gaan storten.
- Johnny Wacht. Eerst moet de stichting worden opgericht en dan gaan we de rekening openen.
- Monniek Amai, wat is er met u gebeurd?
- Trees 't Is ineens en slimme geworden.
- Johnny Ja er is iets in mij veranderd. Ge zult er nog van horen.
- Paulien Dat is de geest van Andre die in hem..
- Trees Paulien, begint er weer niet aan he.
- Paulien Ik heb eens iets gelezen over de kracht van een medium.
- Trees Dat u zegt wat ge moet doen. Mens gij moet van de drank afblijven.
- Paulien Ik voel dat er nog iets gaat gebeuren.
- Monniek Kom, we gaan eten. *(Ze verwijderen zich. Alleen Johnny blijft zitten)*
Hewel, wat zit gij daar nog te doen?
- John. Ik heb gene honger.
- Mon. Wat is dat nu met u? Anders heb je nooit genoeg. Zijt ge ziek?
- John. Pa had op één punt gelijk. Ik was altijd een slapjanus...Het werd tijd dat ik eens iets goed deed.
Daarbij ik moet u iets zeggen...Ik heb gelogen tegen u...Ik zit er nu al de hele tijd mee... Ik wil geen schrik meer hebben, noch van u noch van iemand anders.
- Mon. Wilt ge nu eindelijk eens zeggen wat er met u scheelt?
- John. Ik ben niet gevallen met mijn fiets.
- Mon. Ha maar gij hebt toch gezegd...
- John. Wacht nu eens. *(Maakt zich voor de eerste keer boos).*
Nu gaat gij mij laten spreken tot ik gedaan heb..ZET U NEER EN LUISTERT.
*(Mon. zet zich verbaasd neer)*Ik durfde het eerst niet zeggen maar ..
Ik ben weer gepest. Ze hebben mijn fiets kapot gemaakt.
Toen ik hen tegenhield hebben ze mij in de grond getrokken.
Ze haalden er de meisjes bij en ze riepen dat ik een mietje was, een
moederskindje. Ze hebben mijn schoen weggegooid en ze ..de meisjes begonnen
mijn lippen rose te kleuren.

En dan heb ik gezworen dat dit nooit meer zou gebeuren. Ze zullen mij daar niet meer zien en als ik ze tegenkom zal ik mij niet meer laten doen.
En daarom ben ik blij dat ik eindelijk die stichting kan oprichten.

Mon. Dat hoor ik graag.

John. 't Geen dat volgt zult ge niet zo graag meer horen.
(*Hij gaat even weg en komt terug met rugzak.*)

Mon. Waar gaat gij naar toe?

John. Ge hebt het nog altijd niet begrepen he?
Ik ga hier weg.

Mon. Wablieft? Zo maar? Wat heb ik u misdaan? Ik die altijd zo voor u gezorgd heb.
Die uw schoenen kuiste en zorgde dat ge op tijd uw eten had en....
(*Krijgt het moeilijk*)
Ben ik dan zo een slechte moeder voor u geweest?

John. Ge zijt de beste moeder van de wereld voor mij geweest en ik ben
U daar wreed dankbaar voor.

Mon. Maar ge laat mij wel achter. En gij kunt uw plan alleen niet trekken.

John; En daar zou je nog van verschieten. Ge waart altijd zo bezorgd om mij,
zo veel zelfs dat ik aan het verstikken was. Pas op, ge hebt dat gedaan met de
beste bedoelingen maar nu wil ik mijn plaats in de wereld inpakken.
Het kan hard aankomen, maar ik wil niet langer aan uw rokken hangen zoals pa
zei.
Begrijpt ge het een beetje? Ik moet mijn weg zelf zoeken, niet meer van iemand
anders afhangen. Daarom ga ik morgen naar de ambassade van
Burkina Fasso om inlichtingen. Ik denk dat mijn toekomst daar ligt.

Mon. (*Verdrietig*) Ik snap het maar het doet we een beetje zeer.
(*Ze omhelst hem.*).
Weet ge wat, pakt uw vader daar mee, hij kan nog van pas komen.

Johnny Laat hem maar hier. Dan kunt ge nog eens uw klapken tegen doen.

Trees (*Trees weer op met Paulien.*)
Zeg komen jullie eten? "t Is bijna gereed.

Monniek Ja ja. Kon jij er dan niet aan voort doen?

Trees Ik kom aan iemand anders zijn dingen niet aan. Ik bemoei mij daar niet mee.

Monniek Omdat ge weer geen goesting had om iets te doen.

Paulien Wees gerust, Scheef Lowieken is er aan bezig. Dat is precies een chef kok. Wat
ga je nu doen met die pop? Of met wat er nog van over is?

- Mon. Bach, eigenlijk misstaat ze hier niet. En ge kunt er van alles mee doen, ge kunt er u op afreageren als 't niet goed gaat (*Ze schudt ze door elkaar of geeft ze een paar meppen.*)
Ge kunt ermee dansen. (*Ze zwiert er mee rond en danst er even mee op de tonen van de eerder gespeelde tango. Plots zegt een stem : "ZET MIJ NEER!" Het mag zo wel een vrouwen- als een mannenstem zijn. Iedereen is enorm geschrokken. Paulien valt weer bijna in zwijm. Ze zakt door haar knieën zodat Trees haar telkens moet optrekken. Monniek weet niet waar ze het heeft en "gooit" de pop in de zetel. Ze trilt over haar ganse lichaam.)*
- Stem Ik zou willen dat Johnnie mij ook helpt.
- Paulien Ik heb het gezegd, ik heb het gevoeld.
- Trees Gij voelt altijd iets. Waar is die revolver? LOWIEEEEEEE!
- Sch. L. (*Op. Hij heeft een kokschorst aan en heeft pollepel mee.*)
Wat is er nu weer? Het is daar aan 't koken.
- Trees Hier ook. 't Is aan 't overlopen.
- Johnny Leg die natte dweil over haar. (*Doelend op Paulien*)
- Trees (*Legt samen met Lowieken Paulien in de zetel.)*
- Stem Hewel, hoe zit het? Ga je me nog helpen?
(*Paulien valt in de zetel. Trees wil haar recht helpen, maar Pauline trekt haar mee de grond op.*)
- Sch. Low. Ik ga om die revolver. (*Af*)
- Monniek Dat is geen avance.
- Sch. Low. (*Weer op met revolver. Hij schiet, maar deze keer komt er water uit. Natuurlijk is dit een waterpistool dat hij uit de keuken heeft mee gebracht. Op het ogenblik dat hij "schiet", zet Trees zich juist recht en krijgt de volle lading water in haar gezicht.*)
- Trees Mercie he knullemans. (*Ze neemt hem de revolver af en gooit hem achteloos in de zetel.*)
- Stem Wat een nest is dat hier. ALS GE MIJ NIET HELPT
GAAT ER HIER NOG WAT ANDERS GEBEUREN!
- Monniek Wie zijt gij eigenlijk?
- Stem Ik ben daarjuist gestorven maar ik kom Johnny vragen of hij dat voor mij ook wil doen. Ik heb iemand zijn erfenis afgepakt en 't geld weggestoken in de kelder. Zou Johnny dat willen weer brengen? Anders blijf ik hier ook rondhangen.

Paulien *(Die weer bij haar positieven is)* DOE ZE WEG MONNIEK. IK KAN ER NIET MEER TEGEN.

Monniek Ge hebt gelijk. *(Tot pop)* Ik ga u helpen. Ik weet een plek waar de eeuwige rust gaat vinden.

Stem Ha mercie. En waar is die plek?

Monniek *(Terwijl ze de pop opneemt en er mee weg gaat)*
IN 'T CONTAINERPARK!

Stem Is dat daar rustig?

Monniek Natuurlijk. En daar komen veel mensen hun broel afgeven. Ge gaat daar veel succes hebben. *(Monniek af met pop.)*

Paulien Kom Trees we gaan mee. *(Zet haar hoed op)*

Trees *(Trekt mantel aan)* Ja en van daar de ambassade van Burkina Fasso. We gaan onze vereniging oprichten.

Sch. Low. Wacht, ik ga ook mee. Zouden we van daar niet naar de rommelmarkt gaan? Misschien vinden we daar weer een kabouter met geld.

Trees Laat het uit he. Kom Johnny. Onze president moet ook mee komen.

Johnny Ik kom direct af.

Monniek *(Achter)* Zeg ik sta te wachten he. *(Als ze weg zijn neemt Johnny de revolver en bekeurt hem grondig. Dan richt hij het wapen naar een bepaalde richting en schiet. Er volgt en geweldige knal. We horen glas breken en het vallen van voorwerpen. Johnny valt op grond. Ze komen allemaal kijken.)*

Johnnie Ik ben gevallen. *(BO.)*
